

SEPTEMBER 4, 2014

No 18 (2854)
Volume 65 • \$3.00Published every other Thursday
26 issues in 26 mailings a year
ISSN 08329-2668
Publications # 2206013

ROZŠÍŘENÉ VYDÁNÍ

NOVÝ DOMOV

THE NEW HOMELAND

Pravda vítězí!

CANADA'S CZECH AND SLOVAK BIWEEKLY PUBLISHED BY MASARYK MEMORIAL INSTITUTE INC., SINCE 1950 www.masaryktown.ca

Vzpomněli jsme oběti nacismu a komunismu

V anglicky mluvících zemích je tenten znám jako Black Ribbon Day. V Kanadě se stal od roku 2009 národním dnem vzpomínky obětí nacismu a komunismu, při jehož příležitosti jsou pořádána shromáždění v komunitách zejména z východní Evropy, aby vzpomněla na ty, kteří byli paktem Hitlera a Stalina 23. srpna 1939 postiženi...

Připomeňme si, že v tento den v Moskvě si rozdělili východní Evropu na nacistické Německo a komunistický Sovětský svaz podepsáním dábelškého Paktu Ribbentrop-Mo-

lotov (oba vyjednavači byli ministry zahraničních věcí svých zemí): smlouva o vzájemném neutčení, kterou Německo nedodrželo a 22. června 1941 svého spojence napadlo v rámci Operace Barbarossa. Ve smlouvě se obě strany zavázaly, že nepoužijí vojenskou sílu proti druhé straně a ani se nespojí s jejimi nepřáteli. V tajném dodatku se ale signatáři také dohodli na rozdělení sférvlivu ve východní Evropě. Podle historiků se Stalin po tzv. mnichovské dohodě z roku 1938 zřekl myšlenky kolektivní bezpečnosti

Mezi vzácnými hosty byl i kanadský ministr pro občanství a imigraci Chris Alexander (pátý zleva)

Robert Tmej, René Dlabač, Radmila Locherová and Markus Hess

Na 25. červen letošního roku připadlo 75. výročí založení Českého a slovenského sdružení v Kanadě. Stalo se tak na prvním československém kongresu, jenž formuloval základní linii činnosti

gel a G. Přistupa, kteří definovali způsob pomocí uchvacené vlasti. Byly to bouřlivé roky historie, které se dnes uchovávají jen díky několika málo žijícím pamětníkům a vzácným autentickým zá-

Československo bylo Francii a Anglii vydáno na pospas Německu.

Sdružení mělo obrovský význam, protože nejen že vyjádřilo nesouhlas s touto dohodou (a také nevydalо zaústiptelský úřad Německu), ale dokázalo, že zahraniční Čechoslováci vyvinuli velké úsilí za osvobození své rodiny vlasti, čímž přispěli k porážce fašismu. Dokázalo sjednotit komunity po celé Kanadě, v jejichž středu v době války pracovalo 92 poboček, rekrutovalo mnoho vojáků, kteří bojovali po boku spojenců, a vybralo velké množství peněz pro účely válečného úsilí. Právě proto byla tato snaha oceňena kanadskou vládou, přičemž nikdo nebyl během války internován, jak tomu bylo u některých jiných komunit.

Vzniku organizace tehdy předcházela schůzka v Chicagu bývalého prezidenta ČSR Edvarda Beneše se čtyřčlennou delegací z Toronto, jejíž členy byli G.K. Pokorný, K. Buzek, A. Sprin-

dění sféryvlivu politických zájmů SSSR a Německa v Evropě. Německo se vzdalo ve prospěch SSSR politických zájmů v Pobaltí (kromě Litvy), ve Finsku a v rumunské Besarábií, a dohoda také určila budoucí podobu Polska. To podle historiků doplatilo na německou rozprávost a na sovětskou snahu po odpлатě za porážku z roku 1920. Německá armáda vpadla do Polska ze západu 1. září 1939 a 17. září nastoupila z východu Rudá armáda. Na konci měsíce pak Ně-

mecko a SSSR uzavřely smlouvu o hranicích a přátelství. Do sféryvlivu SSSR připadala nakonec Litva a jedním z důsledku takzvaného čtvrtého dělení Polska byl i katyňský masakr, při kterém sovětská tajná policie postřílela 20 000 tisíc zajatých polských důstojníků a vzdělanců. Dva dny po napadení Polska sice vypověděly Británie a Francie Německu válku, Polsku ale nepomohly. Výsledkem ruské agrese ve Finsku, tzv. "zimní války", za kterou byl

75.výročí vzniku Českého a slovenského sdružení

Národní aliance Slováků, Čechů a Podkarpatských Rusínů, která byla za války přejmenována na Československé národní sdružení a později na současné ČSSK.

znamům. O zakotvení této organizace v našich provinčních komunitách hovoříme s Milošem Šuchmou, dlouholetým předním funkcionářem Sdružení.

Vzniku organizace tehdy předcházela schůzka v Chicagu bývalého prezidenta ČSR Edvarda Beneše se čtyřčlennou delegací z Toronto, jejíž členy byli G.K. Pokorný, K. Buzek, A. Sprin-

letech v důsledku komunismu do Kanady.

Zdá se, že když je ve staré vlasti demokracie téměř zabydlena, že ČSSK svůj úkol završilo, sdílíte stejný názor?

Slovo "téměř" je v této souvislosti silné. Domnívám se, že k plné demokracii je ještě daleko. Je pře-

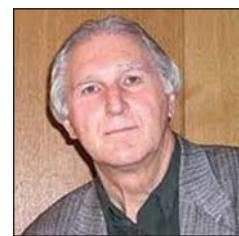
le dost postkomunistické, o čemž svědčí preference pro KSČM, která dosáhla

kolem 15 procent, a že složení ČSSD obsahuje hodně bývalých komunistů, jejichž uvažování má daleko k demokratickému. Naději je mladá generace, zejména když bude mít možnost si osvojit demokratické principy ve vyspělých demokratických zemích.

Kam se tedy orientuje činnost současná?

Jsou stále nevyřešené některé problémy ve vztahu k zahraničním Čechům. Zatímco po mnoha letech byl schválen Zákon o občanství, umožňující dvojí občanství, stále nemají zahraniční Češi možnost volit korespondenčně, což v místech vzdálených od zastupitel-

kvapivé, že po 25 letech po "samenetu" tam existuje rozsáhlá korupce, že soudní systém má daleko do dokonalosti zrovna tak jako vládnoucí strany, že myšlení lidí, zejména starší generace, je stá-

KE DNI

Civilizovaný svět zůstal bez dechu nad barbarismem islamistů v Sýrii, kde před zraky veřejnosti připravili o život v průběhu třinácti dnů druhého amerického novináře. Jako odpłatę za americkou intervenci... s po- hrůžkou, že jakmile intervence neu- stanou, na řadě bude další muž přípraven o hlavu nožem... s despektem vyzval "hlavoz" Obamu, už ní- koliv prezidenta Obamu. Jak analýzy ukázaly, mohlo by se jednat o identickém kata, jehož domovinou by měla být Británie... Před týdnem, když takto katani doslova uřízl hlavu prvnímu nezávislému novináři, uve- dli prezident USA, že nemají strategii, jak se vypořádat se Sýrií... čímž to konstatováním si vyslovili kritiku nejen republikánů, ale i demokratů své země.

Senátor Arizony John McCain na obrazovce Fox News uvedl, že dávno nadásel čas jít do konfrontace, tako- vé jednání se nesmí ignorovat. Ne- mít strategii je velice nebezpečné a nerozumné. Vždyť ISIS má na svě- domí již dnes, pokud se to dá odhadnout, tisíce obyvatel a jeho barba- ská aktivity neutichá. Naopak. S tero- ristickou organizací se prostě nevy- jednává a neprijímají se kompromisy. ISIS je dobré placená, dobré organi- zovaná, barbarská teroristická orga- nizace, nejnebezpečnější, nezro- pavidelná a nejmilitantnější, jakou dnes známe. Nacismus vedle této bledě.

Videa, poletující po internetu, zprávy, které přinášejí novináři o zacházení s civilním obyvatelstvem nemuslimského vyznání, jsou přímo děsivé. Muži houfně stříleni, ženy a dívky, znásilňovány a lilkovány i s dětmi. Svět je plný nepokoju. K němu přispívá anexe Krymu a "tvrdohlavost" ruského Putina, který své po- zice navzdory bohužal ostatnímu světa nechce opustit. Určitě se mu hodí taková šílená organizace na dru- hém konci provazu – napadený neví, kterou stranu rychleji bránit. Jen zdánlivě mají lidé "za pladem" pocit, že všechno je hrůzné dění je od nich daleko. Není.

Král Saúdské Arábie King Abdullah varoval, že jihadiště si to mohou na- směrovat na USA a Evropu, jestliže se lidé státu světa nepostarájí o za- stavení růstu terorismu IS, pak že to vezme město do Evropy a druhý do Ameriky – "they know no humanity", uvedla rovněž stanice Fox News. Oblíbený český psychiatr Jan Cimický nedávno řekl, že každý druhý až třetí občan na světě potřebuje psy- chiatra. Zatím doma nezaznamenali náruště případů ze strachu situace na politickém poli. Snad právě pro onen pocit, že všechno je daleko a že lidem za oním pomyslným plotem vzdálenosti nic nehrozí.

Hrozi. Když v jednom dni mohou v Číně popratit osmdesát lidí, na dal- ším kousku země v průběhu několika málo desítek týdnů na dvě stovky tisíc nepohodlných mírumilovných občanů, na jiném zase vypustit tanky a zabrat území, řekněte mi, jaké zá- braný onen plot nastavuje? Dafit se může jen připravený sůl posta- vit, i když to bude zpočátku bolet.

Říká se mi to špatně, ale knížkou proti noži neuspěj. Není proč čekat na třetí pozdrav v podobě další uříznuté hlavy vzdělaného Američana. Nejde o čertylku.

Pojďme udělat něco, než se svět zbarví načerno, jak tomu bylo před sedmi desítkami let v Evropě...

Školákům už zase zvonilo, přejme si všechno dobré
Vaše vk

SPOLEČENSKÝ KALENDÁŘ

TORONTO

Oslavy 50. výročí posvěcení kostela sv. Václava SO 20.9. v 19.00 – Vinobraní se skupinou Miro Letka, hraje k tanci i poslechu, vstupné \$30.00 (studenti \$15.00) zahrnuje večeři, rezervace: (416)538-2468, nedělní mše se posouvá na 18. hodinu.

NE 28.9. – slavná mše svatá s otcem biskupem Václavem Malým (je svět- cím pražským biskupem určeným pro službu krajanům v zahraničí. Pobude v Kanadě do 7.10. a navštíví krajanské komunity v Kingstonu, Ottawě, Mon- trealu, Winnipegu, Calgary a Vancouveru). Kostel sv. Václava, 496 Gladstone Ave., Toronto

NE 21.9. v 17.00 – Nocturna ve městě, koncert s barytonistou českého pů- vodu Johnem Hollanem, sopranistkou Daniellou Dudychou a pianistou Wil- liamem Shookhoffem v kostele sv. Václava, 496 Gladstone Av., Toronto, rez- rezvace a info: (416)879-5677, web: nocturnesinthecity.com. Toto odpoledne bude věnováno 75. výročí trvání Českého a slovenského sdružení v Kanadě. Členové ČSSK jsou hosty, ostatní jsou ale také pozváni na skleničku šampaň- ského. Přijďte všichni, kdož máte rádi hudbu a kdož chcete vzdá hold výsled- kům práce této významné komunitní organizace. (Více o ČSSK na str. 1, plá- kát Nocturna na str. 8)

NE 28.9. v 10.30 – slavná mše svatá s biskupem Václavem Malým, světícím pražským biskupem pro službu krajanům v zahraničí. (Více o této osobnosti v článku na str. 6)

SO 1.10. v 19.00 – pozdní václavská zábava KOLÁČE v restauraci Praha na Masarykownu, 450 Scarborough Golf Club Rd., Toronto, hraje Amazing DD Band, hosté Zolo Lebo a Bohdan Zatováku. Servis restaurace od 17.00 h., vstupné \$20, doporučujeme rezervace (416)289-0283.

PÁ 24.10. v 19.30 - preméra opery Jakobin v Trinity St. Paul Centre v Toron- tu, 427 Bloor St W, Toronto, ON M5S 1X7, představení je věnováno historickému svátku vzniku nezávislého Československa.

PÁ, SO, NE 7.-9.11. – předvádí Nové divadlo v Torontu divadelní představe- ní blázivé komedie španělského dramatika Félix Artura Lope De Vegy, sou- časníka W. Shakespeara, Zahraniční pes. Vybrala si ji režisérka Brigit Ham- vašová, která už má v režijním deníku několik her s obdobnou tématikou a obdobného žánru. Do patnácti rolí obsadila všechny herce, které torontské obecenstvo až důvěrně zná. Sledujte Nový domov, další informace přinесeme, datum si pojmenujete do kalendáře, oznamte i svým přátelům. Budeme se na vás těšit.

ČESKÁ ŠKOLA TORONTO zavoní dětem 13. září

SO každá 9.00 - 12.00 – česká doplňovací škola pro děti ve věku 5-12 let, kte- rou provozuje Masaryk Memorial Institute, vyučuje jazyk českému. Zimní se- mestr školního roku 2014/2015 bude zahájen 13. září v učebně na 918 Bathurst St., Toronto. Vice o podmínkách v budově na www.918bathurst.com. Přivedte svoje děti s jakoukoliv úrovní předběžné znalosti češtiny. Všechny děti jsou vítány. Více informací poskytnete paní Iva (416)439 4354

ČESKÁ ŠKOLA OAKVILLE (letos už potřetí)

SO každá 9.30 - 12.00 – česká doplňovací škola pro děti ve věku 4-12 let, kte- rou provozuje Holy Family Catholic School, 1420 Grosvenor Street, Oakville, ON L6H 3L2, HCDSB-International Languages. Info učitelky Renata Freiber- gová - tel. (416)887-9863, email: renata.freiberg@yahoo.com, nebo Maria- na Vieweghová - tel. (416)628-3690, email: mvvieweghova@gmail.com. Letos bude program obohacen o možnost aktivit se Sokolem Kanada a Masarykovým ústavem v parku na Masarykownu v Torontu. Zápisné \$25 na dítě na šk. rok. Děti, přijďte si s námi hrát, sportovat i povídат si česky!

ČESKÁ A SLOVENSKÁ ŠKOLA KITCHENER

SO každá 9.00 -11.30 – pro děti ve věku 4-14 let, St. Francis School, wing A, 154 Gatewood Rd. Kitchener. Zájemci, kontaktujte se v případě zájmu o čes- kou školu s Mirkou Pirovou mirka.pirova@wcdsb.ca, v případě výuky sloven- štiny s Blankou Michale blanka.michale@wcdsb.ca. Info: www.kwczechsand- slovaks.com

SLOVENSKÁ ŠKOLA TORONTO

SO každá 9.00-11.30 – v Blessed Teresa of Calcutta Elementary School, 1120 Runningbrook Dr., Mississauga.

ČESKÁ TV NOVÁ VIZE

SO každá v 10.00-10.30 a ÚT v 7.30 opakování - vysílá Nová vize v dosa- hu Ontaria na stanici OMNI 1 (v Torontu kanál 47/kabel 4 a 169), producentka Markéta Rešovská, tel: (647)892-6912, Nova Vize, 498 Quebec Ave. To-

ronto, ON, M6P 2V7, novavize.ca@gmail.com, www.novavize.com - nalezne- te některé TV programy.

SLOVENSKÁ TV SLOVENSKÝ SVĚT

SO každá v 10.30-11.00 a ÚT v 8.00 opakování. Producentka Katarína Ho- molová. Tel: (647)233-3105, email: slovenskysvet@gmail.com, www.tvsedna. com.

ČT 4.9. – NE 14.9. - pořadí již 39. Torontský mezinárodní filmový festival (Toronto International Film Festival - TIFF), sami můžete sledovat novinky na webu www.tiff.net.

Rozvět promítání filmů na: http://www.tiff.net/festivals/thefestival/schedule. Celkový přehled o všech službách, sálech promítání filmů, jejich adresách, nákupu vstupenek, uplatnění se jako dobrovolník, rezervacích a různých ak- tivitách v rámci festivalu apod. naleznete na stránce http://www.tiff.net/festivals/thefestival.

Zavítejte do Festival Box Office, který je otevřený od 31. srpna na 225 King Street West Metro Centre v Torontu. TIFF Bell Lightbox – otevřeno sedm dnů v týdnu 10.00– 10.00 h. Telefon: 1.888.599.8433 or 416.599.TIFF – web: http://www.tiff.net/festivals/thefestival.

PÁ 24.10. v 19.30 - Nově založený Canadian Institute for Czech Music, jehož viceprezidentem je barytonista a dirigent John Holland (českého původu), pro letošní sezónu v Roce české hudby v ČR přípravuje s operní společností Opera by Request kanadskou premiéru opery A. Dvořáka Jakobin. K uskuteč- nění projektu je zapotřebí lepšího finančního zázemí, a tak se institut, jehož po- sláním je propagovat v Kanadě českou hudbu a české skladatelé všech ob- dobr, obraci na českou komunitu v Torontu o finanční podporu realizace toho- to ojedinělého projektu.

Preméra opery Jakobin se koná v pátek 24. října v 19.30 h. v Trinity St. Paul Centre v Torontu, 427 Bloor St W, Toronto, ON M5S 1X7, a je věnována svátku vzniku nezávislého Československa.

Použijte web kanadského Ústavu pro českou hudbu: www.canczechmusic. ca/index.html. Všechny detaily jsou tam k dispozici. S Johnem Hollandom je možné se osobně setkat na Nokturnech ve městě v hale kostela sv. Václava, 496 Gladstone Av., Toronto v neděli 21. září v 17.00 h.

CALGARY

SO 20.9. v 18.30 – pořádá pobočka ČSSK Václavskou zábavu do klubu ve- teránů. k tanci a poslechu hraje české duo JANA A DANNY. Dobrá česká ve- čere žajištěna, kvalitní české a slovenské pivo. Vstupenka za \$35.00 zahrnuje i v tombolu, předpled s dředou středy 17.9. kancelář Legie (403)272-5585, u Drahušky Neveslé (403)278-6201 anebo Boženy Kellnerové (403)295-8438. Přijďte si v rodinném jazyku popovídáte, pobavíte se, zapivíte a zatančovat po na- šem. Těšíme se na vaši hojnou návštěvu. Počet stolů je omezen, proto nene- chávejte nic na poslední chvíli. Volejte hned.

PO 22.9.-1.12. v 15.00 – každý týden se koná Kulihrášek, český a slovenský dětský kroužek a Český a slovenský dětský klub, první setkání se koná 22.9. (zimní semestr skončí 1.12.). Rodiče s dětmi se scházejí v Unity Bib- le Church (48077 Valiant Dr NW). Dětský kroužek je pro děti do 4 let a dětský klub pro děti od 5 let. Výuka dětí je rozdělena na dvě skupiny. V kroužku hrají hry, čtou si pohádky, zpívají v českém a slovenském jazyce.

dské Arábie. Dětský Klub se koná ve stejných hodinách a je zaměřený na vý- uku českého nebo slovenského jazyka a hry pro starší děti. Rodičkovský pří- spěvek na kroužek nebo klub je \$10.00 za jedno dítě na semestr. Uvítáme nové členy a zájemce! Vaše žádosti a dotazy ochotně vyřídí Andrea Loewen – maminka Káji, Tobiáše a Aničky, na tel (403)270-8164 nebo emailem andre- aloeowen@yahoo.ca Těšíme se na vaše děti.

Mše svatá s biskupem Malým

ČT 2.10. v 19.30 - Czech Catholic Mission of Alberta srdečně zve české a slovenské krajany na slavnostní mše svatou konanou ve St. Cecilia Church, 321-90 Ave SE. Před mší svatou bude možnost přistoupit ke svaté zpově- di od 18.45. Přijede k nám otec Libor Švorčík poprvé s biskupem Václavem Malým, který je světícím pražským biskupem pro službu krajanům v zahra- ničí. V minulosti tuto službu zastával Mons. Petr Esterka. Po mši svaté ná- sleduje beseda krajanů při kávico s dobrotami naších římskokatolických kuchařek v hale pod kostelem. Na vaše dotazy ochotně odpoví Drahomír a Františka Drápalovi, tel. (403)258-2195. Cestovní náklady jsou vysoké a s vaší hojnou účasti a štědrostí se snáze uhradí. Rezervujte si prosím čas a přiveďte své známé. Rádi vás všechny u nás uvítáme.

KITCHENER –WATERLOO-GUELPH

Filmové pondělí:

PO 8.9. – film Ve stínu, drama z 50. Let. Ze zdánlivě běžného vlovlání se po zapojení STB stává politická kauza. Režie David Onříček, hlavní role oblí- bený Ivan Trojan.

PO 6.10. – film Definice lásky. Romantická komedie, natočená podle knihy současného spisovatele Michala Viewegha. Čtyři relativ-

We acknowledge the financial support of the Government of Canada through the Canada Periodical Fund (CPF) of the Department of the Canadian Heritage.

Číslo 18 vyšlo 4. září,
č. 19 vyjde 18. září, uzávěrka je 13. září 2014.
Noviny vycházejí čtrnáctidenně.

RYCHLÝ KONTAKT (647)608 1713 vera.toronto@gmail.com

► ně nezávislé příběhy, jejichž aktéři se setkávají v různých veřejných prostorách.
3.11. – film Noční stráž. Drama, komedie. Uctění památky zesnulého bánsíka a filozofa disenturočním bděním u těla mrtvého. Hlavní role vynikající herec Jiří Schmitzer.

1.12. – film Kolja. Oskarový film, který i po osmnácti letech zůstal na nejvyšší příce diváků oblibeností pro své hluboké lidství.

Dobrý den dývá K-W-G pobočka Českého a slovenského sdružení v Kanadě pod vedením zodpovědné redaktorky Evy Kratochvílové. Redakce se těší na komentáře čtenářů. A protože se výrobní náklady na tisk a poštovné každoročně zvyšují, oceňuje každý finanční podporu svých odběratelů. Šeky vysílejte: Czech and Slovak Association of Canada, K-W-G branch, 550 King St. N, PO 42053 Waterloo, ON, N2L 6K5, Canada.

MONTREAL

Na Hostýn ještě v září, kdy roste hodně hub a ještě se dá kupout na naší pláži u jezera Lafond. Také v blízkosti tábora je rekreační zábavní kemp Atlantide s vodními skulazvkami, jeden z největších v severní Americe. Naše chatky se pronajímají za \$32 na den, v parku Atlantide byste zaplatili za stanování \$42 /den. Přijďte s celou rodinou. Pro rezervaci chatiček během září volejte přímo do tábora, kde vás obsluží nás spolupracovník Pepa Vosický ((450)222-2006) nebo na (514)385-5153, emailemail camphost@gmail.com nebo hostyn@live.com. Navštívte také náš webový soubor www.hostyn.org, který zdarma přepracoval Václav Kratochvíl, profesor hostující na univerzitě Concordia, kterému velmi děkujeme. (Josef Maxant)

NE 5.10. – měsíční svatou bude sloužit s Otcem Švorčíkem také biskup Václav Malý z Prahy, který přijíždí do Kanady u příležitosti oslav 50. výročí posvěcení kostela sv. Václava v Torontu. Navštíví v další lokality. (Mše v kostele sv. Václava v Torontě je 28. září.) Upozorňujeme, že u nás se v září česká mše nekoná. (Rose Mary Strban)

SO 8.11. v 11.00 (do 15.00) - pořádá ČSSK spolu se Sokolem Montreal bazar, hala kostela sv. Ignáce na West Broadway

SO 29.11. ve 20.00 - mikulášská zábava, hala kostela sv. Cyrila a Metoděje.

NE 7.12. v 15.00 - mikulášská nadílka pro děti, Webster Hall kostela Westmount Park United na 4695 de Maisonneuve W. ve Westmountu. (AM)

SA 20.9. v 8.00 pm - The Montreal-based orchestra ENSEMBLE CAPRICE is entering its 25th anniversary season with a program called „Czech Renaissance music during the reign of Rudolph II“, at Bourgie Hall (Musée des beaux arts, 1380 Sherbrooke street West). „Music turning into Gold“ shows the musical splendors which made Prague one of the finest cities for the arts in the world at the turning point of the 17th century. With this concert, Ensemble Caprice and its conductor, Matthias Maute will offer Montrealers a first-hand chance to hear the program they will be performing next January at the New York's Metropolitan Museum of Art. More information on <http://ensemblecaprice.com/concerts/saison-montrealaise/>.

8.11. v 18.00 - Canadian Slovak Professional and Business Association vás zve na svůj 50th Anniversary Scholarship Ball v Le Crystal, Centre des Congrès, 5285 Henri Bourassa, St. Laurent. Koktejl v 18.00 hodin (předkrmky a sklenička šampaňského), večeře v 19.00 hodin (4 chody, 2 láhvě vína na stůl). K potěšení i k tančení hraje orchestr The Band New Love. Doprovozuje večerní oblek (black-tie). Vstupenky: 100 \$, 125 \$ s potvrzením na 50 \$ na daňové účely, studenti 75 \$. Rezervace nejdpozději do 31. října 2014. Informace, rezervace a vstupenky: Mark Vandzura (514)694-9788, email ctc064@bell.net), dr. Jozef Brody (514)947-7971, email josefbr@alcor.concordia.ca), Mikulas Arenas (514)831-5052, email marendas@osler.com).

Ačkoliv je Montrealský věstník zasílán zdarma, finanční příspěvky jsou výhodné. Chcete-li Věstník podpořit, pošlete laskavě příspěvek na adresu: 5080 Glencairn Ave, Montreal, QC H3W 2B4. Šek vystavte na „Czech and Slovak Vestník“. Potvrzení jsme dosud vystavovali na příspěvky nad 50 dolarů a příkladně i k Věstníku. Vzhledem k tomu, že nemůžeme vydávat potvrzení na daně (income taxes), ale pouze účtenku (receipt), budeme ji poslat jen našim inzerantům a těm, kteří si o ni požádají. Děkujeme za pochopení.

Dotazy a informace můžete psát i na adresu Montrealského věstníku: montrealvestnik@gmail.com. (Převzato z Montrealského věstníku č.1, ročník 51)

Najděte nás, kontaktujte nás:
redakce tel. (647)608-713
www.masaryktown.ca
Facebook Masaryktown Toronto

**ČESKÁ KNIHOVNA MASARYKOVA ÚSTAVU
V ZÁŘÍ ZAVŘENO** Info tel.: 416.439 0792
450 Scarborough Golf Club Rd. Toronto

75. výročí vzniku Českého a slovenského sdružení

► ze str. 1

ských úřadů volit neumožňuje vůbec. Také jsme mnohokrát upozorňovali, že není možné, aby vedení Ústavu pro studium totalitních režimů bylo obsazováno lidmi s marxistickým myšlením.

Na druhé straně se naše organizace snaží pomoci mladým lidem, kteří sem přijíždějí za studiem, za práci na krátkodobý časový úvazek jednoho roku nebo jen za turistikou. V současné světové situaci je třeba, aby se naše organizace podílela na aktivním připomínání Black Ribbon Day, kdy byla v roce 1939 podepsána dohoda mezi Německem a SSSR o rozdělení některých států, jako je Polsko a Pobaltské republiky.

Rovněž významný je projekt Památníku obětem komunismu, který má být v roce 2015 postaven v Ottawě před budovou Nejvyššího soudu jako připomínka na 100 milionů obětí v mnoha zemích, které byly vypleněny diktature komunismu. Osm milionů z nich, kteří v důsledku vlády komunismu bylo nuteno opustit své rodiné země, jsou nyní občany Kanady.

A v neposlední řadě se naše organizace podílí na kulturní výměně s Českou a Slovenskou republikou, což je prospěšné pro obě strany – jak pro Kanadu, tak i pro obě zmíněné země. Příkladem z poslední doby je snaha dostat sem nejlepší český swingový orchestr Ondřeje Havelky Melody Makers.

Organizace se trvale potýká s úbytkem členů, stejně jako i ostatní organizace v komunitách. Máte zato, že se bude ve prospěch ozivení aktivity měnit struktura činnosti Sdružení?

Pokud by do Kanady neprispěl větší počet lidí z České republiky a Slovenské republiky ochotných pomocí, tak současně stárnoucí členské základně ČSSK se nepodaří organizaci do dalších let udržet, protože tradičně druhá generace Čechů a Slováků není, až na výjimky, ochotná se do činnosti zapojit.

Co byste si jako členové ČSSK přáli do nejbližší budoucnosti? Přáli bychom si, aby demokracie v našich rodiných republikách byla dovršena a aby naše organizace získala mladší lidé, kteří by se mohli realizovat podle svého v českém a slovenském prostředí v Kanadě. □

Za rozhovor děkuje Věra Kohoutová

ADRESY

VELVYSLANECTVÍ ČR V KANADĚ
251 Cooper St.,
Ottawa ON K2P 0G2
Tel: (613) 562 3875
Fax: (613) 562 3878
E-mail: ottawa@embassy.mzv.cz
www.mzv.cz/ottawa

GEN. KONZULÁT ČR V TORONTO
Gen. konzul VLADIMÍR RUML
2 Bloor St. W. suite 1500, Toronto
ON M4W 3E2
Tel: +1(416) 972 1476
Fax: +1(416) 972 6991
Email: toronto@embassy.mzv.cz
www.mzv.cz/toronto
Nouzové linky:
+1 (647) 282 8119
+1 (647) 406 9221

HONORÁRNÍ GENERÁLNÍ KONZULÁT ČR V CALGARY
Hon. konzul JERRY JELÍNEK
Calgary, AB T2V 0E5
Suite 303 - 670 Elbow Dr. SW
Tel: +1(403)269 4924
Fax: +1 (403)259 4533
Email: calgary@honorary.mzv.cz
jelinek@terramerang.ca

HONORÁRNÍ GENERÁLNÍ KONZULÁT ČR V MONTREALU
Hon. konzul dr. HYNEK ŽIKOVSKÝ
1920-2020 Rue University Montréal,
Québec H3A 2A5 Tel: (514)316 4383
Email: montreal@honorary.mzv.cz

HONORÁRNÍ GENERÁLNÍ KONZULÁT ČR V VANCOUVERU
Hon konzul Veronika FLORIÁNOVÁ
Působnost: Britská Kolumbie
Časový posun: -9 hod
PÁ 15.00 - 17.00 (předem dojednat)
112-118 Homer St.
Vancouver BC V6B 6L5
Telefon +1(888)348 8779
vancouver@honorary.mzv.cz

VELVYSL. KANADY V PRAZE
Ve struňách 95/2, 160 00 Praha 6
Tel: (+420)272 101 800 Fax: (+420)272 101 890 Email: canada@canada.cz
www.canada.cz

ČSSK V KANADĚ
PO Box 564, 3044 Bloor St. W.
Toronto ON M8X 2Y8
Tel: (416) 925 2241 Fax: (416) 925 1940
Porady a ověřování dokladů:
Email: ustredi@csks.ca nebo toronto@csks.ca
Torontská pobočka (416)762 6846

NOVÉ ČESKÉ DIVADLO
NEW CZECH THEATRE
348 Riverdale Ave., Toronto, ON
M4J 1A2, Tel: (416) 463 3182
Email:nove.divadlo@gmail.com

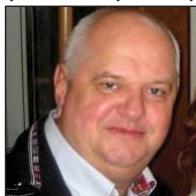
ŘÍMSKO-KATOLICKÝ KOSTEL SV. VÁCLAVA
Rev. LIBOR ŠVORČÍK
496 Gladstone Av, Toronto ON
M6H 3H9
Tel: (416)532 5272 Fax: (416)516 5311
www.katolik.ca

SLOV. EV. KOSTOL SV. PAVLA
Rev. LADISLAV KOZÁK
1424 Davenport Rd., Toronto ON
M6H 2H8
Tel: (416) 658 9793

RÍM. KAT. KOSTOL SV. CYRILA A METODIA, farár JOZEF VAŇO
5255 Thornwood Dr., Mississauga, ON L4Z 3J3.
Tel: (905) 712 1200
Fax (905) 712 0974

DEPT. OF SLAVIC LANGUAGES UNIVERSITY OF TORONTO
Alumni Hall, 121 St. Joseph St.,
Room 405, Toronto, ON M5S 1J4
Associate prof. Veronika Ambros
Tel: (416) 926 1300 ext. 3200
veronika.ambros@utoronto.ca

Nevím, co kanadský premiér Harper tomu človéku provedl, ale on mu nemůže přijít na jméno. Řeč je o Jiřím Vydrovovi, svěrázne postavě českého veřejného života. Vystudovaný právník, odchovancem předlistopadové Československé strany socialistické, byl po sametovém převratu politikem několika partií, poslancem, senátorem, náměstkem ministra spravedlnosti – a také soudcem. Pracoval na okresním, obvodním, městském a Nejvyšším správním soudu.

Dalo by se předpokládat, že člověk, který by se v anglosaském světě těšil z oslovení „Váše ctihonosť“, bude mít tomu odpovídající úsudek. Úsudek moudrého, rozvážného a úctyhodného člověka, jehož činy i slova budou v souladu s obecnou představou toho, jak by měl vážený soudce, byl bývalý, veřejně vystupoval.

Nejdle o jeho politické názory. Nejdle o to, že tváří v tvář dění na jihovýchodě Ukrajiny, tváří v tvář ruské loupeži části ukrajinského teritoria (Krym včetně Sevastopolu) a prokazatelným lžím prezidenta Putina založil skupinu Přátelé Ruska v České republice, která podporuje Kreml v jeho neimperální expanzi. To ať si Jiří Vydrov srovná se svým svědomím.

Když ale takový člověk, osoba veřejně známá a v minulých letech politik demokratického státu a nezávislý soudce, začne šířit pomluvy jiných zemí a urážky jejich představitelů, nelze takové jednání nechat bez odezvy – rozumí se v rámci svobodné demokratické diskuse. Už koncem letošního června Jiří Vydrov na svém blogu na serveru iDNES.cz v článku „Objednávejte svěrací kazajky, blázní vyšili“ označil některé západní politiky za blázní. Jmenovitě ty, kteří nedilejí jeho pohled na rusko-ukrajinskou krizi. I když slovo „jmenovitě“ není tak uplně na místě. Do svého seznamu zařadil i šéfa kanadské

Chystá Kanada světovou válku...? Pro ND Lubomír Stejskal

federální vlády, o němž napsal: „... kanadský premiér, jehož jméno také neznám (podobně jako jména pobaltských státníků – pozn. L. S.), ale není pro to ani důvod.“ Pozoruhodná logika: Vydrov někoho označí za idiota a pořádáne ani nevi koho.

Kdyby ovšem šlo jenom o toto, nestál by ta ubohost za zmínku. Ostatně Vydrov není jediným Čechem, který jako přednost prezentuje vlastní nevědomost. Tito naši spolupobané místo toho, aby si doplnili základní znalosti, si v tomto ignorantství okázale libují. Proč by měl takový myšlenkový gigant, jakým pan doktor Vydrov bezpochyby je, zatěžovat mozek tím, jak se jmenuje premiér druhé největší země světa, že ano?

Jenomže s jidlem roste chuť, a tak koncem srpna, když kritizoval protiruský a proukrajinský článek jednoho českého novináře, Jiří Vydrov napsal: „Když zároveň potencionálně nehrizoila třetí světová válka, kterou festovně podporuje Polsko, pobaltské země či Kanada, která ji chce zahájit v oblasti polů proti Rusku, tak bych řekl, ať si plácá (onen novinář – pozn. L. S.) co chce.“ Nevím, o jaké polý panu Vydrovovi jde, zda o severní zemský a severní magický, či o zemský severní a zemský jižní. Pro jistotu budí řečeno, že z, všechno běsnění Kanady“ nůžeme rovnou vyloučit pól jižní. Kvůli němu Ottawu WWIII rozhodně nevyvolá. A jistě ne ani kvůli polů severnímu. Nebot' pokud v tomto regionu někdo provokuje, není to Kanada, ale už řadu let Rusko.

Snaží se urvat pro sebe z tamního podmořského teritoria co nejvíce. Důvod je zřejmý: pod ledovým krunýrem Arktidy je příliš velké energetické bohatství na to, aby o oblast nejelo Rusko, a jistě také ostatní přilehlé země, kromě Kanady rovněž USA, Dánsko a Norsko, mimorádný zájem. Ovšem žádná země se nechová tak arrogančně jako Ruská federace.

Vzpomeňme na srpen 2007. Moskva se tehdy zachovala v principu stejně jako letos na Krymu. Její hloubkové ponorky klesly na dno a v lokality severního poloostrova s titánem vyrobenou ruskou vlažkou. To nebyl akt podobný umisťení USA vlajky na Měsíc. To byl akt velmocenské zvýše. Neboť šef této expedice Artur Čiligranov tehdy prohlásil: „Arktida je ruská. A my budeme první, kdo na dno Arktického oceánu umístí (svou) vlažku.“

Na ruskou provokaci reagoval tehdejší ministr zahraničí Kanady Peter MacKay decentním upozorněním adresovaným Kremlu: „Dnešní době není možné jezdit po světě, na různých místech vztýčovat vlajky a prohlašovat, že toto je naše území. Nežijeme ve čtrnáctém nebo patnáctém století.“

Problémem ovšem je, že některé lidé, třeba čeští přátelé Ruska v čele s Jiřím Vydrovem, nejsou s to tento jednoduchý princip, kterým se řídí vztahy mezi civilizovanými státy v 21. století, ve své názorové zaslepenosti pochopit. A mísí toho šíří bláboly o tom, že Kanada se chystá rozputat třetí světovou válku.

Chtěli byste, aby člověk s takovým myšlením řešil jako soudce právě vaši kauzu? □

FICO JE V RUSKU MEDIÁLNA HVIEZDA, MÔŽE VETOVAŤ

BRUSEL, BRATISLAVA. Snaha Európskej únie potrestať Rusko d'alsím sprisnením sankcií za vojenskú podporu proruských separatistov na Ukrajine môže stroskotať na slovenskej pozícii. Premiér Robert Fico v sobotu na sumite európskych lídrov v Bruseli pohrozil, že je připravený blokovať sankcie proti Rusku, keby mali ohrozit slovenské obchodné záujmy. Európska komisia ichce znova rozšíriť potom, ako do konfliktu na východnej Ukrajine minulý týždeň vstúpili aj ruskí vojaci a pomohli proruským separatistom dobyť mesto Novoazovsk. Návrh nového zoznamu sankcií má byť hotový do týždňa.

Dva slovenské pohľady

„Zdá sa, že doterajšie sankcie nezmienili vôbec postoj Ruskej federácie, práve naopak. A d'alsie sankcie môžu ešte zhoršiť bezpečnostnú situáciu na Ukrajine,“ hovoril Fico v Bruseli. O ukrajinskom prezidentovi Petrovi Po-

rošenkovovi povedal, že si ho váži, čo však neznamená, že mu verí každé slovo.

Slovenský postoj jednotný nie je, prezident Andrej Kiska si totiž myslí, že na to, aby sankcie zabrali, musia štáty EÚ postupovať jednotne. „Eskalácia na východe Ukrajiny si vyžaduje d'alsí spoločný tlak na skutočné kroky Ruska v záujme ukončenia násilia

a začiatia skutočných rokovaní o ukončení konfliktu.“

Slovenská diplomacia, ktorá doteraz sankcie vždy podporila, nechcela premiérové slová ko-

mentovať. „Sankcie považujeme za nástroj na dosiahnutie cieľa, ale nie jediný. Uprednostňujeme stále diplomatické riešenie,“ odpovedalo SME slovenské ministerstvo zahraničia. Minister Miroslav Lajčák na Twitteri napsal, že „dôkazy o ruských vojakoch vnútri Ukrajiny sú zlepokojivé. Stanovisko Európskej komisie reflekтуje realitu na mieste.“ NATO sa z obáv pred Ruskom rozhodlo pre vznik nových pohotovostných jednotiek.

Mediálna hviezda

Ficove slová si všimli ruskí novinári, a tak sa cez víkend stal hviezdom ruských médií ako najväčší odporec protiruských sankcií, medzi ktorými je maďarský premiér Viktor Orbán, jeho český kolega Bohuslav Sobotka a rakúska diplomacia. „Únia hrozí novými sankciami, no Slovensko už vyhlásilo, že ich bude vetovať,“ informovala ruská televízia Prvý kanál, ktorá citovala Ficove slová o „nezmyselných sankciách“.

Zdroj: <http://www.sme.sk/c/7361783/fico-je-v-rusku-medialna-hviezda-moze-vetovat-sankcie.html#ixzz3C6cCBVJX>. 1.9.2014 □

DO KONFLIKTU ZAŤAHUJÚ OBCHOD SANKCIAMI ZBYTOČNE

BRATISLAVA. Sankcie nič neriešia, iba vyvolávajú ďalšie odvetné sankcie. Je to ako nikam nevedúca studená vojna, ktorá poškodzuje hospodárstvo. Taktôž sa dajú čítať odpovede zástupcov firiem, keď sa ich spýtate, či súhlasia s postojom premiéra Roberta Fica vyhradiť si právo odmietnúť niektoré sankcie.

Rastislav Machunka z Asociácie zaměstnávateľských zväzov a združení (AZZZ) vysvetľuje, že ich postoj ne-

znamená, že by súhlasili s tým, čo sa deje na Ukrajine. Len riešenie, čo politici priniesli, nikam nevedie, tvrdí. Ide napríklad o to, že istú časť svojej produkcie do Ruska vyzváza naša hlavný obchodný partner – Nemecko.

Obmedzovanie exportu a importu medzi mocnostami preto môžeme pocítiť aj sprostredkovane. Dnes vplyv sankcií hlásia najmä potravináři – že sa zahustuje potravinársky trh. AZZZ spolu so Slovenskou obchod-

Pamatujete na ty spektakulárni zábavy amerického prezidenta Baracka Obamy v dubnu 2009 na Pražském hradě? Naivní časť médií i veľjednoty obdivne poslouchala slova z jeho projeku na Hradčanském náměstí a věřila, že Amerika z doby málo oblíbeného George W. Bushe je prý. Jenže Amerika je od té doby ještě slabší a méně spolehlivá než předtím. Obama je bluf deseti let.

Pro svět je problém, že USA už nejsou světovým četníkem. Ano, většina lidí si to přála, jenže, jak se ukazuje, k bezpečnejšemu světu to nevede a nepovede. Válečné konflikty, etnické čistky, genocidy a spory mezi státy nepolevují. Washington i za Obamy nich hovorí, ale řešit je nedokáže. Protože vojensky už v podstatě nechce (byl k tomu donucen planetárním pacifistickým naivismem i americkou společností, která se chce stále méně angažovat v zahraničí) a jiné prostredky, jak zastavit silence typu Islámského státu, neznáme. To, po čem touží několik generací příznivců antiamerikanismu, už nastává – svět nemá nikoho, kdo by po-

slal do patřičných mezí diktátory, vrážedné islamisty a typy autoritativních vůdců (à la Putin).

Pripomenejme si například toto slovo Baracka Obamy z Prahy v roku 2009: „USA a Evropa musí k muslimům přistupovat jako k přátelům, sousedům a partnerům v boji s nespravedlostí, netolerancí a násilím.“ „Sousedé a přátelé“ poprvé v Syrii před páry dní

amerického novináře Jamese Foleyho. A připomejme, že Obama se nemohl ruským prezidentem Putinem loni přesvědčit, aby na Sýrii neútočil. Takže svět se postupně na čas „zabavil“ amerických intervencí, které ale prováděla nejsilnější demokratická země vždy s alespoň některými dobrými úmysly. Avšak svět se nezbavil jiných intervencí, jež provádějí fanatici všech typů. Obama to svým krásnym, hlubokým a podmanivým hlasem kritizuje (občas i někomu bohem vyhrozuje), ale zlodusí toužící po válkách a konfranci se toho nebojí. Strach z trestu zmizel se současným

prezidentem Spojených států. Taktéž to svět chtěl, takže je dnes hlkou se plát, kdo vyřeší konflikty na Ukrajine, v Gaze, Iráku, Sýrii, Afghánistánu, Libyi, ve Středoafrické republice, v Nigérii, Jemenu, Mali a bůhvídké ještě...

Obamovo blufování nebylo však rozpoznáno pouze mimo hranice USA. Také doma mu vlastní lidé už nevěří, že je silný vůdce, že dokáže řešit záhadné problémy, že ho mají následovat.

Mnoho Američanů si bláhově myslelo, že zvolením Baracka Obamy přichází k moci někdo, jako jsou „oni sami“. Názor průměrného přívřezence Demokratické strany a nejrůznějších společenských i etnických lobby prevážil. Supermocnosti (jak dlouho?) tak proto vladne průměrný, až slabý prezident.

Obamou slibovaný „lepší a bezpečnější svět“ mezičím mizí v nenávratnu... Zdroj: <http://www.reflex.cz/clanek/komentare/58617/viliam-buchert-nejvetsi-bluf-poslednych-deseti-let-prezident-usa-barack-obama.html>, 27.08.2014 □

Největší bluf posledních deseti let: prezident USA Barack Obama

Viliam Buchert

"Povstanie je národné, lebo sme ho prijali za svoje," tvrdí Stanislav Mičev

Oslavovať môžeme a musíme to, že sa Slováci dokázali postaviť na stranu slobody a demokracie, čo su najdôležitejšie politické atribúty. Tvrď v online rozhovore o 70. výročí od vypuknutia Slovenského národného povstania (SNP) hlavný organizátor jeho oslavy Stanislav Mičev.

Slováci podľa neho v Povstani „zotreli zo seba špinu kolaborácie s nacistickým Nemeckom“. Neviem predpovedať ako by bez Povstania prebiehalo oslobodzovanie Slovenska, teda krajiny, ktorá bola vo vojnoveom stave so spojencami. Uvedomte si, že to my spolu s nacismi sme boli okupantmi v ZSSR,“ zdôrazňuje.

Prečo udalost Povstania nazývať národným, keď sa na ňom zúčastnila len malá časť Slovákov? Mičev, ktorý je zároveň riaditeľom múzea SNP v Banskej Bystrici, otázku zodpovedal ďalšou protitázkou: „A kedy by bolo národným? Národným je preto, lebo ho prijala väčšina obyvateľstva za svoje.“ tvrdí s tým, že podla hľásení nemeckých okupačných orgánov, ktoré hodnotili politickú a spoločenskú situáciu na Slovensku, je zrejmé, že oňom takto hovorili dokonca aj okupanti.

Mičev tiež reagoval na avizovaný krok verejnopravnej televízie, ktorá pri príležitosti osláv výročia SNP odvysielala dokumentárny film, jeho obsahom je prekrutá história o SNP. Ide o dokument podľa knihy kontroverzného historika Martina Lacka. RTVS ho odvysielala aj napriek zamietavým stanoviskám historikov.

„Múzeum SNP sa od tohto filmu dištancuje,“ vyhlásil a pokračoval: „Podsudky mňa aj Mareka Sýrheho boli zamietavé. Inak nie je nutné na Martina Lacka takto útočiť. Nesúhlásím s jeho názormi. Je mi však útoč, že takto pracovali historik mŕhaj svojimi danosťami,“ uzavrel.

Kto už patril k povolanejším hovoriť o Slovenskom národnom povstani ako muž, ktorý sa touto významou udalosťou v dejinách slovenského národa osem rokov denečne zaberá ako riaditeľ Múzea SNP v Banskej Bystrici.

O tom, čo sa diaľo pred 70 rokmi, diskutovali čtenári so Stanislavom Mičevom vo štvrtok 28. augusta online.

Peter - povstanie sa začalo v takých pomeroch, že takmer určite sa dalo očakávať, že bude porazenie, čo sa aj stalo. Bolo teda zbytočné a škodlivé - tisice ľudí, značné materiálne škody. A to máme oslavovať?

Oslavovať môžeme a podľa mňa musíme to, že Slováci sa dokázali postaviť na stranu slobody a demokracie, čo sú najdôležitejšie politické atribúty. Zotreli zo seba špinu kolaborácie s nacistickým Nemeckom. Neviem predpovedať ako by bez Povstania prebiehalo oslobodzovanie Slovenska – teda krajiny, ktorá bola vo vojnoveom stave so spojencami. Uvedomte si, že to my spolu s nacismi sme boli okupantmi v ZSSR.

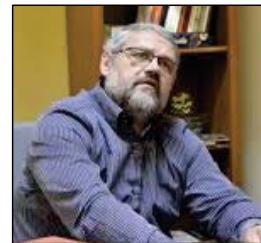
Ivo - Kedy sa začne verejne, slobodne a pravdivo hovoriť o zločinoch spáchaných tzv. partizánmi počas

tzv. SNP na slovenskom pospolitom ľude? 29. august 1944 = deň národnnej poroby a hanby..

Vidím, že nečitateľ temer nič z historickej literatúry. Inak by ste sa takto nepýtali. A na druhú časť sa neoplatí reagovať. Chcel by som Vám len povedať, že Váš názor reprezentuje asi 7 percent populácie Slovenska, 85 percent je opačného názoru. Treba k tomu niečo dodat? Na oslavu SNP pride položiť vence 36 zahraničných zástupcov. Čo myslíte prečo asi?

Peter - SNR, ktorí nikto nevolil, na začiatku povstania zakázala HSL'S, ktorá bola dlhodobo najsilnejšou politickou stranou na Slovensku a pred vyhlásením Slovenského štátu mala podporu vyše polovice slovenského obyvateľstva. Ako hodnotíte tento protidemokratický krok?

Protidemokratické boli volby v decembri 1938 a aj nedemokratická moc v rokoch 1939 – 1945. Alebo na nej vidíte niečo demokratické? Ja teda nie. Diktatúra jednej strany. Žiadne volby. Posledné boli v čase, keď ešte neexistovala Slovenská republika? Aká teda legitimita? Na

základe tohto argumentu bola legítimná aj komunistická moc po februári 1948. Ani jedno ani druhé nie je pravda.

Dušan Riava - Martin Lacko vyzdvihuje účinkovanie armády oproti partizánom. Ti sa podľa neho riadili len prikazmi zo ZSSR a s armádou mälo koordinovali svoju činnosť. Aky je Váš názor?

Partizáni sa celkom prirodzené riadili pokynmi z Kyjeva, alebo veleniu frontov, ktorým podliehali. Počas Povstania však bol vytvorený orgán, ktorého úlohou bola koordinácia partizánov a armády. bez armády by však odpor netrval tak dlho.

Dušan Riava - V poslednom čase sa objavujú správy, že slovenski vojaci bojovali v domnení, že bojujú len proti Nemcom, nie proti Tisovmu režimu. Má to nejaký historický podklad?

Pohnutky povstalcov boli rôzne. Čiastočne aj také ako uvádzate. Základným princípom však bol boj za slobodu a demokraciu a tým pádom to bol aj boj proti režimu, ktorý na Slovensku vládol.

Miro - Prosím Vás o odpoved, aká bola vlastná zásluha a rola Gustáva Husáka a Laca Novomeského na SNP. Mne sa zdá, že sa všetko hádže do jedného vreca a pretože boli obividja komunisti, nikto im dnes nevie prieť na meno.

Z hľadiska CSS bol Gustáv Husák klúčovou postavou a ich hybnou silou pri príprave základných dokumentov. Novomeský bol na povstaleckom území pomerne krátko, pretože prišiel v polovici septembra a potom bol delegovaný do Londýna na rokovanie s exilovou československou vládou. K súročnice G.Husáka vyšla publikácia, kde je zhodnotená aj jeho činnosť za Povstania. Vydieli ju historické ústavy českej aj slovenskej akadémie vied.

Milan - Ako podľa Vás skončili povstaleckí generáli Golian a Viest? Prečo podľa Vás nebola vôle pätáť po ich osudoch (vychádzam z výjadrenia p. Golianovej v jednom dokumente)?

O ich osude som hovoril s mnohými historikmi, ktorí sa zaobrajú touto problematikou. Nestretol som sa s iným fundovaným názorom ako s tým, že na konci vojny boli popravení nacistami. Pani Golianová samozrejme vždy chcela vedieť ako skončil jej manžel. Informácie, ktoré mala, vychádzali z nepríamy svedectiev. To, že by generáli skončili v ZSSR sa mi vidi veľmi málo pravdepodobné. Nakonku som prechádzal aj ruské archívy o Slovácoch v zajateckých táborech, na budúci rok bude o tom vydaná kniha, tak by som s veľkou pravdepodobnosťou bol natrafil na informáciu o tom. Ak nie sú k takejto udalosti hodnoréven dokumenty vždy ju tu priestor na konšpiračné teórie. História je však exaktá veda, ktorá pracuje s faktami.

Pozn: Pripomeňme si jen základnú historickú data: Slovenské národné povstanie bolo ozbrojené vystoupením protifašistických sil na území Slovenska v závere druhej svetovej války. Hlavními veliteľmi povstania boli generálové Rudolf Viest a Ján Golian. Centrom povstaleckého územia bola ustanovená Banská Bystrica. Po jeho dobytí nemeckými salami 28. mája 1944 priesla veľká časť povstalcov do partyzánskej väľky se základnami roztroušenými v pohorí stredného Slovenska (Nízke Tatry, Veľká Fatra, Javorníky, Kremnické vrchy, Slovenské Rudohorie aj.). Ve SNP bojovalo, kromě Slovákov, také 3000 Čechů, dôle v nem bojovali Poláci, Rumuni, Rusini, Ukrajinci, Francouzi, Bulhaři, Jugoslávci a ďalší. Významnou podporu povstania znamenalo púšbenie vojákmi rôzneho zamieneni dopravných na povstalecké území vzdušným výsadky. Slož zjedného vojáka a partyzány ze SSSR, ale v menšom počte i americkou a britskou vojenskou misiou, zasväčuje internetová Wikipédia.

V každém prípade je jenom prínosné se znova do dňu partyzánskeho odboja ponoriť. Hlavné podľom nových poznatkov.

Foto Riaditeľ Múzea SNP v B. Bystrici Stanislav Mičev, Wikipedia

Zdroj: <http://spravy.pravda.sk/otazky-a-odpovede/621-online-o-slovenskom-narodnom-povstani-s-riaditeлом-muzea-snp-stanislavom-micnevom/>, 28.08.2014

Pripavila - vkv

Nevybavuji si slova kalif a kalifat jinak a jindy než v pohádkach Tisíc a jedna noc. Spojovacími články pohádek a bajek je dívka Šeherezáda, ktorá vypráví pribľhy krutému kalifovi jménem Šahriár. Šahriár dle povesti se ženil každý den s novou pannou a po svatebnej noci byla novomanželka popravena a konala se nová svatba.

Šahriár se postupne oženil a po úsvitu zmařil na hrdle všechny panny ve meste. Až došlo na dceru nejvýššieho kalifova vezira Šeherezádu, ktorou velezmi miloval.

Leč dcera vezirova, kromě půvabného vzezívání, měla i chytrou hlavu, což se v kalifátu neočekávalo, a kromě milované nabídka kalifovi vyprávěl pohádku, což zmatočený kalif rád přijal, a když vyprávění nebylo za úsvitu ukončeno, odložil popravu na zítřejší noc, kdy Šeherezáda ukončila pohádku první a začala vyprávět druhou, kterou do úsvitu neukončila, a tak to šlo 1000 nocí. Kromě pohádek porodila Šeherezádu Kalifovi tři syny, a tím se kalif smiloval a Šeherezádu nepopravil a žili spolu šťastně až do smrti.

Tak vznikl soubor pohádek Tisíc a jedna noc jako nejúplnejší líčení poměrů v kalifátu raného islámu. Pohádky, které byly překládány do různých jazyků a vydávány v různých zemích, inspirovaly hudebníky i filmáře jako kukátko do arabského světa, jako literární odkaz ze sed-

Slyšte kalifovy řeči z pytle smrtonosných křečí

Pro ND Rosta Firla

mého století, tedy o lidech a událostech z dávnověku.

Náhle jak blesk z čistého nebe se v kvetnu 2014 zjevil pojed kalif a kalif jménem v médiích; zpočátku co pozoruhodnost v prostoru Sýrie a Iráku pod akronymem ISIL, čili Islámský Syrsko-libanonský kalifát. Potomci praotce Čecha mohou ocenit, že legendární praotec Čech přišel z Polska se svou družinou na horu Ríp nejspíš v sedém století - dle slavných Pověstí českých Aloise Jiráska, a usadili se na slavném Vyšehradu. Ale nikomu z nejpatriotičtějších Čechů by nepřišlo na mysl obnovit slávu Čechovy dcery Libuše a junáka Přemysla.

Kdo by chtěl jít zpátky a žít po způsobu starém více než tisíc let? Ve dvacátém prvním století, kdy se pokrok valí rychlosť Ferrari a politika se plouží tempem koňského záprahu, bylo mocným na zváženou, zdali kalifát je špatný vtip anebo skutečnost, dokud nespadla hlava reportérovi Foleyovi a video záznam popravy neoblečil zeměkouli na křidlech internetu.

Prezident Obama promluvil k národu, že vinici budou potrestáni na území, ktoré prezident Obama pred dvoma lety poručil armáde opustiť s přislibem, že irácká válka byla vybojována a vyhrána a Irák poučen a že ako demokratická země v 21. storočí se zapojí do globalizace. Prezident Obama pred rokem odpustil Sýrii užití jedovatých plynů a

ponechal v rukou prezidenta Putina, aby Sýrii usmrtil. Nejenže Putin Sýrii neusmrtil, ale sám usmrtili údialosti na západní hranici s Ukrajinou a pobaltskými republikami k velkému fresku se západní civilizaci, ktorá opäť zaspala pozorování otáčení mléna historie.

Díky našim typum politikum (jsou to politici naši, protože jsme si je demokraticky zvolili, čímž jsme stejně tupí ako oni) se situace náramně pioristila: končí srpen a brzy začne foukat ze strništát a bez ruské nafty a plynu bude polovina Evropy mrznout, protože polovina energie přichází z Ruska.

A co bude kalif dělat s naftou, to dodnes nikdo kloudně neví. Nestrasím, že to bude temná zima, ale studená bude. ■

Osobnost Václava Malého budu mít navždy spojenou s rozvážným člověkem, který hovořil k davům na listopadových setkáních na Letné v době sametové revoluce 1989. Jakmile on požádal tisícový shukl lidí, aby udělali místo sanitce, která se musela dostat ke zkolabovanému člověku, nastalo rázem až hrobové ticho, které profezál jen zvuk motoru přijíždějící rychlé služby... Dav se rozešplul jako když nožem řízneš. Autorita jej provází dodnes všude.

Václav Malý je známý předlistopadový disident, jeden z prvních signatářů Charty 77. V roce 1978 se stal jedním ze 17 zakladatelů Výboru na obranu nespravedlivě stíhaných. To byla důležitá iniciativa která mapovala politické procesy vedené komunistickým režimem proti politickým odpůrcům a zveřejňovala výsledky svého konání prostřednictvím zahraničních médií, především Svobodné Evropy a Hlasu Ameriky. K tomu bylo třeba odvahy, jelikož za to už se zavíralo natrvo. V roce 1979 byl bez soudu sedm měsíců vězněn, obviněn byl za podvracení republiky. V lednu 1979 byl zbaven státního souhlasu, oficiálně proto nesměl vystupovat jako duchovní. Pracoval jako topič a zeměměřičský figurant, podílel se na tvorbě katolického samizdatu. V roce 1981 byl mluvčím Charty 77. Od roku 1988 byl členem Československého helsinského výboru, který se zabýval dodržováním lidských práv u nás. Po listopadu byl činný v Římskokatolické církvi, kde zastával místo pomocného biskupa a biskupského vikáře na Arcibiskupství pražském.

Celodenní vzpomínkovou akci „Pří-sahali republice“ žil v sobotu 7. června Žamberk, kde oslavili 105. výročí narození tamního rodáka generála v memoriam Josefa Knopa, velitele 2. praporu 1. čs. samostatné brigády v SSSR, jehož vojáci jako první vstoupili u Dukly na čsl. území. V žamberské osadě Polko se pak před domem Žabkových sešli hosté, aby uctili památku paravýsadku Barium, od jehož příchodu do Žamberka uplynulo 70 let.

ÚCTU ČLENŮM SKUPINY BARIUM Pro ND Josef Krám (1)

Mezi prvními, kteří přišli na místo se-skoku skupiny BARIUM, byl Antonín Krám z Vysoké nad Labem spolu s několika dalšími muži, kteří zahlažovali stopy po přistání na rozbaňném poli. Tento Antonín Krám níže doma před manželkou o této a dalších věcech, které souvisejí s odbojem, nemluví. Pouze zdůrazňoval: „Nechtěj nic vědět, protože když tě hňadou zatkli a mučili, abys nemohla nic prozradit.“ Je to syrové a kruté, ale bohužel jedině správné.

Cesta členů BARIUM po přistání vedla do Holic, kde se po neúspěchu s kontaktními adresami otočila zpět k Hradci Králové, kam podle prvotního plánu, vypracovaného velitelem výsadku Josefem Šandrou ještě v Anglii, měla původně vést jako první. Jednalo se o lokalitu zvanou „farářství“. Víme, proč došlo ke změně plánu, ale zde není místo pro celé vyšvětlení. Další události spojené s konečně úspěšným zachycením skupiny v Hradci Králové, uskutečněný Josefem Šandrou, a nalezený úkryt pro vysílačku a hlavně místa, odkud se bude moci zahájit vysílání do Londýna Josefem Žížkou na Rychnovsku, je popsáno již v mnoha jiných článcích. Rád by se zde na pář růdčich věnoval věcem, které nejsou až tak známé nebo ještě hůř, nemluví se o nich dokonce vůbec.

Skupina BARIUM, hlavně osobou Velkého Josefa, po několika měsících práce dokázala vejít ve styk s několika civilními odbojovými organizacemi a organizaci vojenskou, a co víc, dokázala je propojit a společnými silami tak vybudovat rozsáhlou, pečlivě a podrobně organizovanou armádu lidí, kteří byli připraveni v případném okamžiku k ozbrojenému vystoupení. Samozřejmě za předpolakou letecké dodávky zbraní. Pro tento účel bylo vybráno velké množství přistávacích ploch, které byly i se souřadnicemi a krycím názvem odvysílány do Anglie. K obsluze těchto míst byly vycvičeny skupiny lidí. Také zde byly skupiny diverzni, v té době již ozbrojené z místních zdrojů, které měly přerušit telefonní a elektrické vedení v přesně určených místech a likvidovat německé strážné v vybraných objektech. Tím by byl umožněn nástup ostatních skupin pro vyzbrojení a nastoupení do určených bojových prostorů.

Tato organizace byla rozčleněna do čtyř divizí a podle údajů, které jsou v materiálech k dispozici - čítala 46 000 lidí! O veškerém dění informovala Londýn svojí vysílačkou MARTA. Odtud také přišlo potvrzení o přidelených funkciach na velitelských mís-tech.

V té době státní sekretář K.H. Frank dostal zprávu od německých bezpečnostních orgánů o velké, zvlášť nebezpečné organizované skupině, od níž hrozí možnost ozbrojeného vystoupení ve velkém rozsahu. Tato zpráva byla natolik alarmující, že ji Frank zapracoval do celkového bezpečnostního hlášení z Protokolu.

Dokončení příše...

Biskup Václav Malý zavítá do Kanady

Mohl jste být v životě čímkoliv, politikem, filosofem, literátem, možná hudebníkem, ale vy jste se rozhodli pro kněžství, zeptala se redaktorka Marie Kulíjevyčová v českém magazínu Xantypa Václava Malého:

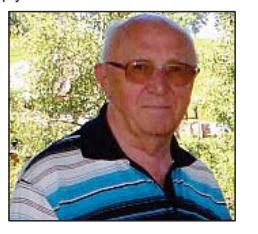
„Chtěl jsem původně studovat archeologii Středního východu, ale dva měsíce před maturitou jsem se rozhodl pro teologii. Bylo to v době, kdy do čela komunistické strany nastoupil Gustáv Husák a kdy byly definitivně pohřbeny zbytky naději tzv. pražského jara. Pozoroval jsem kolem sebe, jak se lidé zase začínají připravovat požadavkům režimu, jak se začínají bát. Vira byla pro mě kritériem, a proto jsem se rozhodl projevit své přesvědčení a víru službu kněze, a ukázat lidem, že lze žít rovně i v nepříznivých společenských podmínkách. To rozhodnutí ve mně později dál krytalizovalo.“

Jak vás v té době zasáhla smrt Jana Palacha a jak jste ji tehdy přijal z hlediska zásad budoucího duchovního?, ptala se dle:

„V roce 1969 jsem teprve nastupoval do semináře, ale tu smrt jsem prožíval velmi intenzivně, stejně jako celý rok 1968. Pokládal jsem ji za oběť pro pravdu, danou z výšších pohnutek, za výkřik, který platil i pro mě. Dones trvám na tom, že to byla oběť, ne hrubá sebevražda“.

►9

Program pokračoval v areálu Pod Suticí za účasti klubu vojenské historie, jejichž členové připravili dobové tábory (s historickými vojenskými automobily a motocykly, s polním ambulance a ošetřovnami, pracovišti polní pošty a vojenské policie, s bohatou sbírkou zbraní a výstroje). Nечyběly ani komentované ukázky výcviku čs. samostatné obměněné brigády ve Velké Británii, s obsluhou a střelbou z protitankového děla (kompletně vybavené parašutista připravený k vysazení do okupované vlasti, s ukázkami výcviku čs. brigády v SSSR) i s prezentací současné armády ČR (tématické soutěže a hry pro děti).

Mezi hosty byl i ředitel Vojenského historického ústavu generál Aleš Knížek (jemu předal v květnu 2005 historicky cenné originální špiónažní instrukce Baria autor tohoto článku). O této akci se dozvěděl, řečeno jen s mírnou nadšázkou, celý svět. To díky radioamatérům, kteří pod mimořádnou značkou OL70BARIUM navázali rádiové spojení s mnoha stovkami míst, mj. také s Havajskými ostrovami, Japonskem, Amerikou a Mongolskem a s ústředím RAF – anglického královského leteckého. Zvlášť ve dnech vyuří vylodění v Normandii to byla podle radioamatérů značka velmi atraktivní, a její propagace obrovská.

Kdo byl ve skupině Barium

Když se 3. dubna 1944 ve 23 hodin a 15 minut v Uvysoké nad Labem u Hradce Králové snesly padáky se členy paravýsadku BARIUM, nikdo netušil, že se začala psát jedna z nejslavnějších kapitol odboje severovýchodních Čech. Josef Šandera (krycím jménem Vělky Josef), Josef Žížka (krycím jménem Malý Josef) a Tomáš Býček (krycím jménem Tomáš) - tři jmena, která zanedlouho začala zneponokovat a posléze doslova děsit představiteli německého bezpečnostního aparátu v Protektorátu. K tomu vedly měsíce tvrdé a nebezpečné práce nejen této trojice, ale i několika stovek (!) přímých spolupracovníků.

telé civilních organizací byli důrazně vyzváni, aby ani navzájem svým členům skupin nedělovali nic o existenci jiných civilních ilegálních skupin. Toto ujednání sledovalo, aby v případě prozrazení některé skupiny nemohlo povahou postihnout i skupiny ostatní, jak se dalo při výslechových metodách gestapa předpokládat.

Vojáci, civilisté, členové různých politických stran - Josef Šandera, Josef Žížka, Václav Vachek, manželé Froschovi, Karel Rohlena, generál František Bláha, mjr. Jaroslav Černý, Antonín Krám, František Špaček, Karel Čermák, Jaroslav Hamoun, František Rubek, dr. František Buril byli ubiti, popraveni či zemřeli v Terezínenebu na následky věznění či spáchali sebevraždu - to je nahodilý výběr a malá část těch, kteří v severovýchodních Čechách položili své životy v jedné velké společné organizaci, vedeni jedinou myšlenkou: vyhnat německé okupanty a obnovit samostatné Československo. □

V TEPLICÍCH A JINDE V ČR (PO)ROSTOU MUSLIMSKE OSADY

Pro ND připravila Věra Kohoutová

Webových stránek věnujících se uvedení islámu do života české společnosti přibývá. Nesou sugestivně podobizné tituly, jako Váš islámský vzdělávací portál v češtině – e-islam.cz, Stránky o islámské víře a způsobu života – al-islam.cz, Praha-muslim.cz. Vstoupit do řad muslimů není těžké, jak ujístuje nejedna z webových stran, jiná nabízí Dějiny muslimů Moravy, Čech a Slovenska – e-slam.cz, všechno o islámu a výchově potomků na islamcz.cz/category/zeny-v-islamu/rodicovství atd. Přibývají modlitebny a mešit v na tom – slovy práce Čecha – "provozněm sladkém demem a mlékem vlnhouním" území".

Islám je všude a v různých podobách. Parceluje zemi, rozšiřuje organizovanou síť výuky o islámu pro děti, ženy i muže. Každý způsob vniknutí dovnitř komunity je muslimy nejen vítán, ale i účelově využíván, jak potvrzuje mluvčí z MV ČR Pavel Novák v týdeníku Týden.cz v souvislosti rozhovoru o terorismu: "Bezpečnostní složky se zaměřují kromě radikalizace imigrantů z islámských zemí také na konvertnost. Podle Útvaru pro odhalování organizovaného zločinu byly tož i loni zaznamenány případy Čechů s bohatou násilnou trestní minulostí, kteří přijali islám. Uvedené osoby konvertovaly převážně v průběhu výkonu trestu odňatí svobody. Jako zájmová se z pohledu vnitřní bezpečnosti jeví především jejich možná radikalizace," upřesnil mluvčí Pavel Novák. (http://www.tyden.cz/rubriky/damci/policie-cesti-recidiviste-ve-vezeneve-velkem-prestupuji-k-islamu_232315.html#.U_ovnsV5Mio)

Arabové skupují u Teplic parcely, chtějí si postavit vlastní kolonii, hlášá do světa Artur Janoušek, web iDnes. cz 22. srpna:

Věhlas teplických lázní mezi zahraniční klientelou roste tak, že si v Modlanech nedaleko Teplic hodlají cizinci postavit domy, v nichž by trávili letní lázeňskou sezónu a o něž by se v ostatních měsících starali starousedlí.

Místní obyvateli tyto plány zneponokují. Klínidlovesnice Modlany v Podkrkonoší zažívá prudký rozmach, o který však její obyvatelé příliš nestojí. V obci mají výrůst hned čtyři velké arabské kolonie dohromady s více než 60 parcelami, které skoupili Kuwajtané. S rodinami jezdí, podobně jako Libyci nebo lidé ze Saúdské Arábie, na léčení do nedalekých Teplic. A Modlanští se obávají, aby početné skupiny Arabů nedělaly nepořádek a nerušily je hlukem jako Teplichci. „Pro naši klínidlovnu vesnicu by to mohla být katastrofa,“ varuje místostarosta Karel Secký. „Mám obavu, že to bude vypadat jako v Šanovském parku,“ zmínil centrum nedalekých Teplic, kde stovky piknikujících lázeňských hostů po sobě nechávají hromadu odpadků a v noci obtěžují místní hlukem.

MASIVNÍ ZÁJEM KLIENTŮ LÁZNÍ

Nepomáhají ani cedule v arabštině,

které vysvětlují, že v Česku existují odpaďkové koše. Na naši pravidla života tak museli začít upozorňovat lázeňské hosty i představitelé muslimské obce při pravidelných modlitbách speciální letáky i hlkdy strážníků s tlučomíny. „Jenže my nemáme obecní policii. Jak bychom to řešili?“ zamířili se starostka Modlany Stanislava Kondrlrová. „Je to úplně jiná kultura a já mám obavu, jak se sází ji s našími občany.“ Arabští majitelé vlastní v Modlanech pozemky a zakázat na nich stavět domy obec nemůže. „Musíme respektovat schválený územní plán obce a nemáme jinou možnost, než vydát souhlasné vyjádření ke stavbě,“ říká starostka Stanislava Kondrlrová.

Územní plán změnil louky v Modlanech na stavební parcele již v roce 2009 a nikdo prý netušil, že by o jednou mohli mít tak masivní zájem zahraniční lázeňští hosté. Jenže dnes jich v Teplicích a v okolí přibývá. Cizínská policie nyní eviduje zhruba 200 cizinců, ale s tím, že ví o dalších stovkách, které mají viza ze zemí schengenského prostoru, a v Teplicích nejsou hlášeni v hotelech. Letos je cizinců tolik, že nestačí ani ubytovací kapacita teplických lázní, a arabští klienteli si pronajmou byty ve vilách i v paneláckých.

JE TO JEN NA LÉTO

Mezi modlanskými částmi Drahkovem a Kvítkovem chtějí cizinci stavět vlastní sezonní domky, ve kterých budou přes léto žít. „Hezká krajina, blízko do Teplic a lázní: oni chtějí žít vedle sebe, ne každý zvlášť,“ vyjmenoval představitel teplické muslimské obce Marej Abbas důvody, proč

sousedy. Trochu se uklidňuju, že tu budou jen pář měsíců v roce,“ dodal.

ODCLONIT JE

Stavební boom na šedesáti parcelech nemusí být v Modlanech konečný. V obci se říká, že další pozemky jsou k mání na okraji Drahkova. Majitel tamní louky prý už jedná o prodeji. „My se k tomu nechceme vyjadřovat,“ řekla manželka vlastníka pozemku, bývalá místostarostka Modlany Jirková, již chtějí místní přemluvit, aby jim prodala alespoň pruh onoho pozemku. Důvod? „Vysázel bychom tam vysoké stromy a vytvořili bariéru, která by nás oddělovala od arabské lokality,“ říká nařízení z místních žen. Ve všech jsou však slyšet i umírnější názory. „Kuvajtané vadi lidem, kteří z nich nemají ani korunu,“ říká například Iveta Petrová, jejíž rodina s arabskými klienty podniká i v Modlanech také prodává stavební parcele. Podle Mareje Abbase zatím není přesně jasné, kdy budou domy Kuwajtanů v Modlanech stát. „To je na dlouho, jen dostat stavební povolení tady trvá rok. Myslím, že by tam domy mohly být za pět let,“ říká.

Zdroj: http://usti.idnes.cz/arabove-modlany-teplicky-vlastni-kolonie-f1w-usti-zpravy.aspx?c=A140821_200033-domaci_maq, 22.8.2014

Pozn.: A nabídka z českých realitních kanceláří se jenom sypou (i s příslušným doplněním výhod kupče).

Kupf.: K prodeji atraktivní pozemek v lokalitě Drahkov o velikosti 3000m², který lze případně rozdělit např. na 3 parcely po 1000m². Vhodný na stavbu rodinného domu, pozemek je obdélníkový s inž. sítemi na jeho okraji

sí jeho krajané vybrali právě Modlany. „Jsou to milí, hodní a bohatí lidé, kteří utratí hodnou peněz a postaví krásný vily, ve kterých chtějí žít dva i tři měsíce v roce,“ řekl a dodal, že ve zbytku roku si místní lidé mohou údržbu opuštěných domků přivydělat. „Bude to dobré i pro vaše občany, můžou jím tam uklizet, sekat trávu,“ dodal.

Místní lidé se však cizinců obávají. „Já jen doufám, že když budou žít ve svém, nebudou dělat nepořádek,“ říká před svým rozestavěným domem jeden z obyvatel. „Parcelu jsem tedy koupil před půlrokem, po dvou měsících jsem zjistil, jaké budu mít

ji - vodovodní připojka, kanalizace, el. připojka, nyní nová cena. V městě již probíhá nebo se dokončuje výstavba rodinných domů. Výběr domu je dostupnost do Teplic, na Ústí n/L i Prahu a hezký výhled na Krušné hory děláji z tohoto místa vyhledávanou lokalitu k bydlení. Cena 765,-Kč/m². Upozornění pro realitní kanceláře: Tento inzerent si výslovně nepráve být kontaktován se zprostředkovatelem. Rezpekujte prosím jeho rozhodnutí a kontaktujte ho pouze, pokud jste koncoví zájemci!“

Pozn.: Takže Arab se nedozví, že pozemek je prodán Čechovi a opačně zase Čech nebude mít tušení, že

platící soukromá klientela postará o financování mnoha lázní v ČR, když došlo k omezení financování ze strany pojišťoven. Tím, že lázně fungují a prosperují, přinášejí pracovní příležitosti nejen v lázních, ale i v přilehlých službách (obchody, lékárny, restaurace...). Stejně tak se zahraniční návštěvníci lázní zaslouží o zachování chovu ovcí v některých pohraničních oblastech ČR, které byly na pokraji krachu a dnes žijí z poplatky po halál mase.

Dochází-li k tomu, že tito návštěvníci nedodržují například noční klid a nechávají za sebou odpad, je proběhem to, že oni si neuvědomují, že je na tom něco špatná a že to někomu může vadit. Jsou zvyklí, že po nich někdo uklidí. Přestože je v islámu hříchem, zanechat za sebou nepořádek a naopak je dobrým skutkem zvednout odpad z ulice, v některých oblastech si zvykli na to, že to udělají ti, kteří jsou za to placeni. Tedy, zaplatí za to v nějakém poplatku městu, státu, nebo platu uklízeči.

Posledním tématem jsou modlitebny a mešity v lázeňských městech, nebo přímo v lázeňských areálech. K tomu se nedá říct nic jiného, než to, že je otázkou soukromých vlastníků těchto pozemků a prostor, a nikdo nemá právo milovat do této záležitosti, když jsou splněny náležité bezpečnostní a stavební normy.“

Pozn.: Toto sděluje Někdo na webu i s pravopisními chybami a tvaroslovím, které napovídají, že sice umí velmi dobře česky, ale přece jenom není morodorec, určitě se také modlí pětkrát denně z Koránu za doprovodu hlasitého zpěvu z mešity.

Zdroj: <http://sharia4czechia.com/2014/08/23/media-muslimove-jako-zdroj-ceskeho-hospodarskeho-rozvoje/>, 22.8.2014

A pokud chcete vědět konkrétně o obci v Teplicích, pak je to tady všechno pohromadě:

Info o muslimské obci:

Název: Muslimská obec v Teplicích: IČO: 73634808, Právní forma: Církevní organizace, Adresa: U Nových lázní 1224/10, 415 01 Teplice, Datum vzniku: 17. duben 2009, Kontakt: hamdi@centrum.cz, Tel.: 777 048 128 , 776 319 533 , 776 003 329, Otevřeno denně 12:00 - 21:00 hod. Páteční kázání (arabsky + česky) ve 13:00 hod. Program v ramadánu, lekce, přednášky. Každou sobotu program: lekce pro děti (cca 2 hodiny), lekce v arabštině pro ženy.

Pro muže výuka Koránu po modlitbě magrib a večer společný fotbal v pronajaté hale. Pod tuto muslimskou obec spadá i modlitebna v Terezíně lázně, Lázeňská 21, 417 01 Dubí. Páteční kázání, denní modlitby. □

Josef Václav Rais:
CESTIČKA K DOMOVU:

Cestička k domovu / známě se vinehezí je, krásnější / než všecky jiné.

Douška a šalvěje / kolem ní voní, nikde se nechodi / tak jako po ni.

A kdybych ve světě / bůhví kam zašel, tu cestu k domovu / vždycky bych našel.

A kdybych ve světě / smutně se miloval, / na téhle cestičce vždy bych si zpíval.

Nocturnes in the City and The
Czech and Slovak Association in
Canada present their
75th Anniversary Concert

JOHN HOLLAND - baritone
DANIELLE DUDYCHA - soprano
WILLIAM SHOOKHOFF - piano

An all Dvorak program

Sunday September 21st @ 5pm
St. Wenceslaus Church, 496 Gladstone Ave.
(Steps away from Dufferin Station)
\$25 admission; \$15 students

Hledáme staré české a slovenské knihy, noviny, časopisy, oběžníky, věstníky a další tiskoviny s českou a slovenskou tématikou, vydávané mimo Československo.
LIBRI PROHIBITI, Senovážné nám. 2, 110 00 Praha 1
tel/fax (00420) 2 24 22 59 71,
e-mail libpro@iol.cz , <http://libpro.cts.cuni.cz>

SOBOTA 20. 9. 2014

Vinobraní

s MIRO LETKEM

OD 19.00 HODIN

V KOSTELE SV. VACLAVA
V TORONTE

VSTUPNE \$ 30.00
(STUDENTI \$ 15.00)

ZAHRUJNU VECERI

VSTUPENKY U PANI DANY (416-538-2468)
MSE SV. S NEDELNI PLATNOSTI BUDE V 18.00 HOD.

Vzpomněli jsme oběti nacismu a komunismu

► ze str. 1 Sovětský svaz vyloučen ze Společnosti národů, se stal tzv. Moskevský mír z března 1940, v němž Finové Rusům postoupili Karelskou šíji a část východní Karélie. Finsko si ale udrželo nezávislost. Ve roce 1940 SSSR násilně anektoval pobaltské státy a Rumunsko impériu odstoupilo Besarábii, na jejímž území vznikla Moldavská SSR. Po přepadení SSSR Německem byly všechny tři pobaltské země okupovány nacistickými vojsky, v roce 1945 je však znova obsadila sovětská armáda a nezávislost získaly tyto země až v roce 1991 po rozpadu Sovětského svazu.

Válečné běsnění se vybralo cenu vysokou – přes 60 mil. obětí 51 zúčastněných zemí. Tehdejší ČSR mělo něco málo přes 15,4 mil. obyvatel, přišlo o 3,51 proc. obyvatel (počítaje v to 267 tis. židů), Kanada měla 11,3 mil. obyvatel a o život jich přišlo 0,4 proc., Lotyšsko mělo 2 mil. obyvatel, ztráty činily 11,35 proc., Lumburské mělo 300 tis. obyvatel, o život přišlo 0,67 proc., Sovětský svaz měl 168,5 mil. obyvatel, přišlo o 13,7 proc. obyvatel (počítaje v to 1 mil. židů), Polsko s 34,9 mil. obyvateli ve válce ztrátilo 16,7 proc. obyvatelstva (počítaje v to 3 mil. z celkového počtu zavražděných 6 mil. židů), atd. Celkem z 1 971 470 000 obyvatel zúčastněných zemí činily ztráty zhruba 4 proc. obyvatelstva.

Komunistický režim jenom v Číně připravil o životy na 60 mil. svých občanů, nepočítaje v to zničení života mladých lidí a rodin obětí komunismu. Stejně si vědě diktátorový režim ve všech zemích, kde ovládal veškeré společenské a ekonomické dění v zemi – kupř. blok států východní Evropy, Afrika, Asie... v mnohých zemích komunismus pokračuje dodnes – Severní Korea, Kuba, Čína... Na kontě krutosti komunismu je na 100 mil. přímých obětí.

Kanadský prime minister Stephen Harper ve svém prohlášení při této příležitosti mj. uvedl: "Black Ribbon Day is a time to mourn the victims of communism and National Socialism in Europe and to honour those who lost their lives under these evil regimes. Today we also pay tribute to the courageous men and women who fought back against oppression and tyranny."

"Black Ribbon Day marks the anniversary of the infamous 1939 Molotov-Ribbentrop Pact between the Soviet Union and Nazi Germany, which directly led to the occupation of most of Central and Eastern Europe and the senseless slaughter and oppression of millions. As we mark Black Ribbon Day, we should remember that men, women and children in many parts of the world continue to face violence and repression from totalitarian regimes and dehumanizing ideologies. Canada strongly denounces such actions as they deny the intrinsic dignity and worth

of every person, which is the foundation of a free and just society. Our Government is committed to honouring and remembering the victims of communism and Nazism. That is why we are helping to crea-

příši mj. ministr Citizenship and Immigration Kanady Chris Alexander, Peggy Nash, MP High Park/Parkdale, Ted Opitz, conservative MP, předseda CEEC Markus Hess, za polskou komunitu Teresa Berezowska, za ukrajinskou Paul Grod, za albánskou Ruki Kondaj a litevskou reprezentovala Jana Kuras. Českou komunitu prezentovali mj. předsedky torontské pobočky CSSK Radmila Locherová a Robert Tmej, funkci-

te a monument in our Nation's Capital that will honour the hundreds of millions of men, women and children who struggled against the tyranny of communism. It is also why we are building a National Holocaust Monument in the National Capital Region that will preserve the memory of the Holocaust and its victims. "On this important day, I encourage all Canadians to join our Government's efforts to promote and protect the values of freedom, democracy, human rights and the rule of law

around the world, and to do what we can to ensure that the wrongs committed during the darkest chapters of human history are not repeated."

Vzpomínkové shromáždění uspořádal výbor Central and Eastern European Council v Torontu ve spolupráci s maďarskou komunitou 23. srpna v Budapest Parku. Vzdál úctu obětem komunismu

Law in these troubled times is maintained and upheld or else all small nations are at risk for it is only because of the belief of a civilized world in the Rule of International Law that less powerful nations can ever exist. So what can we do. We must support sanctions of individual sectors of economy, support embargos and support the enactment of a Mag-

Biskup Václav Malý zavítá do Kanady

► ze str. 6 **Byla víra od počátku tím, co formovalo váš charakter?**
 "Semínka víry jsem získal v rodině. Oba rodiče byli velmi hluboce zbožní, ale v dospělosti jsem přirozeně svou víru prohluboval. Jsem rodičům vděčný za to, že víra byla pro ně živou skutečností, nikoli jen teorií, a že ji nezužovali jenom na pojmem mravnosti."

Co od nás svět a současná společnost očekává?, zeptali se z rozhlasového magazínu Iniciativa 17-11 tehdy již biskupa Malého:

„Mějme odvahu jít tam, kde nejsou viditelné úspěchy hned. Křesťané by se neměli spokojit jen s tím, že mají mravní převahu. Je dobré podporovat klasickou a úplnou rodinu, ale neméně rozehodně a zapáleně je třeba myslit na svobodné matky, na lidi „v průvihu“, na všechny, kdo se snaží dostat z pasti a sítí, do kterých se zapletli“. O krajany v katolické církvi převzal po biskupu Petru Esterkovi biskup Václav Malý v roce 2012 a redaktorce Mileně Štráfel-dovové z radia.cz v této souvislosti fekl:

„Nedělám si velké plány, protože je něco jiného žít v cizině, mít možnost být takřka v denním styku alespoň s částí krajanů, nebo se víceméně z Prahy dozvídат informace. Chtěl bych postupně alespoň některé komunity českých krajanů navštívit a seznámit se s tím, jak žijí, co jim dělá radost a co je bolí...“ Tehdy biskup Malý neměl sice konkrétní představu, jak kde české komunity žijí, ale plno plánů, aby se postupně do problematicky zasvětil. Letos přišla na řadu Kanada. Biskupa uvítána na slavnosti 50. výročí posvěcení kostela sv. Václava na slavně měsíci svaté v neděli 28. září. Pak navštíví komunity v Kingstounu, Ottawě, Montrealu, Winnipegu, Calgary a Vancouveru. Jeho návštěva Kanady potrvá do 7. října. Vítejte mezi námi, otče biskupe □.

Zdroj info: radio.cz, xantypa.cz, i17-11.cz

Foto: Wikipedia, přípavila -vk-

► *nitsky Law in Canada where sanctions are imposed upon individuals who break international laws and quash human rights. We must support NATO and encourage all members of that organization to live up to their obligation to commit funding equal to 2% of their GDP to defence spending. These are critical times as Putin tries to rebuild an evil empire...*

Všichni přítomní se ve svých projevech zastavovali u současné situace na Ukrajině, kterou ujímáme Rusko s prezidentem Putinem v čele. Situace na Krymu, kterou anektovalo Rusko, a na západní Ukrajině, kam vnikli ruští vojáci, se vyhrocuje a sankce vůči Rusku EU a USA narůstají, což přináší odezvu i od samotného Ruska. O to živěji se vybavuje situace období tzv. studené války v letech 50. či anexe Československá Sovětský svazem v r. 1968.

Odpoledne se konala oslava ukrajinského osvobození v Centennial Parku v Torontu. Nesla se v duchu touhy po svobodě, kterou nyní přímo před očima celého světa Rusko ohrožuje. Slavnostnímu setkání Ukrajin-

anglická, čeština, francouzština
647-669-4369 martin@zlegal.ca
 1984 Yonge St. Toronto ON M4S 1Z7

ců bylo přítomno mnoho státních, provinciálních a torontských politiků, z nichž mnozí se předtím zúčastnili vzpomínkového shromáždění v Budapest Parku, věnovaném 75. výročí Black Ribbon Day. Z ostatních lze uvést již premiér Ontario Kathleen Wynne (foto nalevo), Peggy Nash, MP High Park/Parkdale, starostku Toronto Roba Forda a další. Při této příležitosti byly také představeni členové výboru Central and Eastern European Council v Toronatu - Markus Hess, předseda a reprezentant estonské komunity, Paul Grod za ukrajinskou komunitu, Teresa Berezowska za polskou, Joana Kuras za litevskou, Ruki Kondaj za albánskou.

Předsednictvím Českého a slovenského sdružení v Kanadě Radmila Locherová s vlajkou v ruce v průvodu přítomních (hned počátku programu) prezentovala komunitu českou. Několik účastníků z obecenstva jí dokonce přišlo poděkovat za projevenou solidaritu vůči jejich ujárovnané zemi zvoláním "Sláva Ukrajině".

*Právily: Radmila Loherová,
 Věra Kohoutová, foto -vk- □*

Banquets and Catering
Breakfast, Lunch and Dinner

EDENVALE AERODROME
5195 HWY 26 East, Stayner, ON
call (705)428 4703
info@bistro26.ca

Bistro 26

Mo-Fri 11.30 am - 9.00 pm
Sa-Su 8.30 am - 9.00 pm

ČESKÁ DOPLŇOVACÍ ŠKOLA 2014/15

ZIMNÍ SEMESTR ZAHAJUJE VYUČOVÁNÍ
13. 9. 2014

Paní učitelka Jana Holubová se na vás již těší

Pro děti 5-12 let
Každou sobotu 10-12 h.
kromě dlouhých víkendů

Učebna 918 Bathurst St. Toronto
www.918bathurst.com

Masarykův ústav info 416.439 4354

MARTIN ZATOVKANUK, PRÁVNÍK a NOTÁŘ

České a slovenské komunitě nabízíme právní poradenství a řešení v těchto specializovaných oblastech:

Z-LEGAL

- fyzická a psychická újma způsobená při dopravní nehodě či jinak
- obchodní právo
- právo nemovitostí

angličtina, čeština, francouzština

- právo obchodních společností, obchodní spory
- zástavní právo
- pracovní právo

NOVÉ BYDLENÍ PRO SENIORY V PRAZE

- byty 1+kk a 2+kk s vlastní kuchyní a koupelnou
- bezpečnost a soukromí klientů
- centrum služeb a péče přímo v objektu
- restaurace, kavárna, knihovna a další
- aktivizační programy

+420 234 097 838

INFO@REZIDENCEROZA.CZ

WWW.REZIDENCEROZA.CZ

Nerad čtu, když se někteří naší pisákové, kteří nesahají Masarykovi ani po kolenu, o něho otírají, nazývajíce ho ironicky „tatíčkem“. Začali s tím komunisté, aby po únoru 1948 snížili jeho zaslouženou autoritu a spontánní úctu, jaké se těšíl v naší společnosti. Ta úcta a oblíbenost se projevovala v nejrozličnějších podobách. Já poukazují na dvě z nich, které jsem sám zažil nebo se s nimi setkal.

Stalo se to v mém rodném Veselí nad Moravou, málem městě, které ve třicátých letech čítalo kolem 3.600 obyvatel. Zásluhu železničních tratí do Trenčína, Skalice a Myjavy se po válce stalo důležitým železnicím uzlem pro spojení se Slovenskem.

Někdy v roce 1935 nebo 1936 (měl jsem tehdy 8-9 let) se rozneslo, že se T.G. Masaryk vráci z letního pobytu v Trenčianských Topoľčiankach vlakem po „Vlare“ (tak se populárně říkalo trati Brno-Vlárský průmysl). V některých staniciach nakrátko zastavoval a rozmlouval s místními hodnostáři. Zpráva o tom, že se Masaryk zastavil také ve Veselí nad Moravou, se rozletěla do blízkého i vzdálenějšího okolí a lidé z různých koutů tohoto kraje, značná část z Kopanic, vázali cestu do Veselí, každý jak chtěl a mohl. Myjavská trať byla dobudována v roce 1930 a lidé si na ni ještě nevyvíděli. Kromě toho se šetřilo i na železnici. Takže se do Veselí putovalo převážně pěšky. Tehdejší nádraží, to bylo šestnáct kolejnic a za nimi topírna (v místním slangu „hajc“). Nástupiště před staniční budovou bylo pokryto mletou škvárou. A

Dvakrát o TGM Pro ND Zdeněk Smejkal

na toto nádražíčko se natlačilo tolik lidí, že se naří všechni ani nevešli. Nikdy jsem tam tolik lidí neviděl, ani když v sousední Blatnici na kopečku sv. Antoníčka byla populární pout.

Ještě ze země jsem viděl Masaryka v okně vagónu. Když vlak zastavil a Masaryk vystoupil a přivítal se a promluvil s nejvyššími představiteli veselské obce, se Sokoly apod., otec (který se se mnou nikdy moc nemazlil, spíš mě často řezal), mne vzal na ramena „na koníčka“, „abych něco viděl“. Tak se mně poštěstilo, že jsem jedinýkterý ve svém životě viděl Masaryka. A to ze vzdálenosti asi deseti kroků. Setkání bylo krátké - ne delší než deset minut. A když se vlak opět rozjel a TGM mával z okna, tisícíhlavy sbor propukl v jásot a bouřlivě se s ním loučil. Já se ocitl ve skupince mladých děvčat, oblečených do skromných, ale svátečních kopaničářských kroužků. S bosýma nohami, záprášenýma až po kolena, se na té černé pichlavé škváře roztančila a radostně jedna přes druhou vykřikovala: „A viděla jsem ho, viděla, viděla!“ Zážitek na celý život - pro ně i pro mne; a možná i pro valnou většinu ostatních, kteří stál zato plachotí se bosky těch 10, 15 - až 20 kilometrů, aby na pár minut viděli milovaného prezidenta a pobytli s ním. Zažil jsem od té doby deset prezidentů, ale nezpozoroval jsem, že by se nekterý z nich těšil takové přízni zejména u prostých občanů.

Událost, kterou daleko popisuji, jsem nezažil; došlo k ní uprostřed dvacátých let, kdy jsem se ještě toulal po hvězdách. Trádovala se ústřně a já se nikde nesetkal s tím, že by byla utrvalena tiskem. Proto o ní pišu. Myslím, že stojí za zaznamenání.

Když jsem v Polsku vystudoval filmovou vědu a začal přednášet o filmu na Filozofické fakultě Masarykovy univerzity v Brně, zajímal jsem se také o vědecký film a stal se dokonce členem Československé společnosti pro vědeckou kinematografii. Tak jsem se setkával se zlínským Jaroslavem Novotným, který u nás založil a rozvinul školní (učební) film, s botanikem Janem Calábkem, který se svými časoběrnými filmy dosáhl mnoha mezinárodních poct aj. Ti měně leccos zajíavého řekli i o historii této Společnosti.

ČSVK byla založena v Praze v roce 1924 a jejím prvním předsedou se stal prof. Vojtěch. Jednou na procházce potkal T.G. Masaryka, který holdoval své oblíbené projíždce koňmo (bez bodygardy). TGM znal prof. Vojtěchu ještě z univerzity před první světovou válkou. Zastavil se a zeptal se ho, jak se mu vede a jak prosperuje on a Společnost, o níž se také dovíděl. Prof. Vojtěch neskrýval, že jsou rádi, když občas seženou Kč 1.500, aby natočili skrovny vědecký snímek. TGM se ještě zeptal, jak se schází a odjel.

Sešli se za několik dní v malé místnosti na Národní třídě (témař naproti Národnímu divadlu). Během jednání vstoupil do místnosti TGM, něco nesrozumitelného na omluvu zamumlal a začal k kapce vytahovat peníze ze všech kaps, co na sobě měl. Bylo toho na 100.000. „Víc nemám“, řekl. „To je celý můj reprezentační fond“. A jak přišel, tak odšel. Vše se odehrávalo v naprostém tichu. Přítomni filmoví vědátoři překvapením zapomněli jazyk v „hubě“. Ale když přišli k sobě, samozřejmě Masarykovi za vydátnou a překvapivou podporu vřele poděkovali. Myslím, že taková událost nepotřebuje žádný komentář. Hovoří same za sebe. ▀

Moje vzpomínka na Mikulčice Pro ND Rudolf Jiříček

Jižní Morava je oblastí četných archeologických nálezů z období starých Slovanů. Patří k nim i známé Slovanské hradiště v Mikulčicích u Hodonína, jehož řada kostelů dokazuje, že ve své době bylo mimořádným centrem, spojovaným s přítomností sv. Cyrila a Metoděje. Nahledněme trochu do historie objevení.

V letech 1939-58 bydlela naše rodina v Mikulčicích. Jako malý kluk jsem navštěvoval obecnou školu, kde se často vzpomínala nedaleká oblast „Na Valech“, odkud byly keramika, dlouhý a zahuňec meč, dýka a vápence se zkamenělinami. Nálezy z obou lokalit byly uloženy v muzeu města Hodonína, kde je zapsali do černé knihy příruček kustodů prof. Kvapil a prof. Reiter z místního gymnázia.

Ve zprávě pro dr. Poulika jsem na-

psal, že bílé vápence, které tvorily zdi kostelů a paláců, pocházejí z lokality Holčí při Mor. na slovenské straně za řekou Moravou. Na bývalých lomech byla vystavána později i tato obec. Vápenec jsem v řadě lokalit kolem obce. Podle zkamenělých mušlí jsou staré 11 mil. let z období sarmatu, kdy zde bylo moře Paratethys, paralelní se Středozemím. Šedé pískevce z doby před více než 30 mil. let pocházejí z Bílých Karpat, asi ze Zlatnické doliny nad Skalici při Mor.

Tvoří většinu základů budov a dlažeb. Kamenný materiál byl doprovázen potokem do tzv. Škarfín“ v Mikulčicích, kde byl překládan na řeku Moravu. Vápencový portál ke vchodu do kostela až 2m vysoký, používaný za tzv. menhir, byl vykopán před zámkem v Holčí. Ve zprávě dr. Poulika jsem uvedl dvě nevyřešené věci. První se dotý-

že v mapě J. Amose Komenského (1627) má řeka Morava dva paralelní toky, mezi nimiž na ostrozích byla opěvnění Uh. Hradiště, Uh. Brodu, Veselí nad. Mor., Strážnice, Hodonína (Vodní hrad) a Mikulčice. V mapě von Lincka o 100 let později už jeden tok mizel a v mapě z 30. let min. stol. byl už jen jeden meandrovitý tok. Ale i ten byl v 50. letech min. stol. regulován do přímej linie. Dva toku řeky Moravy jsem pak objevil na základě hlubinných vrtů v oblasti Očovských luk u Hodonína. Co ve však šokují, duby, které se dožívají mnoha staletí v lužním lese kolem Moravy, tu zůstaly ještě od dob Komenského. V textu jsem též uvedl, že před příchodem Cyrila a Metoděje zde byly dřevěné a kolové stavby. Oni to byli, kdo sem zavedli středomořskou architekturu s kamennými stavbami. A nejen to. Mikulecké hradiště tvoří na návrší linii, k niž vede kolmá spojnica od kaple sv. Margarety u Kopčan k rampíkovu u Mikulčic. V mapě tvoří obrovský kříž, o němž jsem nevěděl, zda to není jen náhoda. Ale na kovových řemenech kazatelů té doby byl rovněž vyobrazen velký kříž.

Dr. Poulik za své zásluhy obdržel hodnost akademika. Přesto se mi omluvil za to, že se nikdy nesměl zmínit o původu hornin na kamenité stavby, protože jsem patřil mezi ty, kdož byli v r. 1958 potrestáni za odlišné politické smýšlení. Ale nebyla to jediná událost. Při renovaci Hodoninského muzea se ztratily velmi cenné obrazy z doby bitvy u Slavkova (Aus-

ká rozdílu v keramice, kdy nádoby z písčencových dun jsou hladké, mísity s drobnými jamkami (pražský typ), zatímco z „Valú“ mají zvlhněné vrypy (dunajský typ). Jako student jsem je povázoval za vzkaz bohům, aby věděli, z které oblasti nebožtík pochází. Asi jako tetování na obličeji. Druhým problémem byla skutečnost,

terlitz) a s nimi zmizely i moje archeologické dokumenty a zápis kustodů do černé knihy příruček. Na druhé straně mne však těší, že každý rok 5. července směřuje na Mikulčický památník průvod desítka církevních hodnostářů, provázených tisíci věřícími, aby uctili památku Cyrila a Metoděje ▀

Další knížka Aleny Martinů: A PRAYER TO TANGAROA

Dva roky po sbírce povídek „Scream of Silence“ vyšla druhá knížka Aleny Martinů nazvaná „A Prayer to Tangaroa“. Tentokrát je to romantická novela z prostředí ostrovů Francouzské Polynésie. Evelyn, Kanadánka z chladného Newfoundlandu, doprovází svou tetu Helen na cestu po Society Islands. Po příjezdu do Papeete uvidí před hotelem sochu polynéského boha moře a v romantickém hnuti myslí mu nabídne svůj věnec orchidejí, jako by vkládala do jeho rukou svůj budoucí osud ...

She looked up at the face of the god. A comforting sensation of peace and tranquility filled her—she inhaled the intense scent of the orchids hanging around her neck and closed her eyes for a moment. Everything was quiet except for the rustling of leaves and chirping of birds hidden in the bushes. It felt as if time had slowed down, as if the world around her had come to a full stop. She took another step towards the tall figure.

„Hello, Tangaroa,“ she said. „So, here I am, in Tahiti, talking to you. They say you help people in trouble when they make an offering. Is that true?“

The statue was smiling back at her with its wooden lips. The sun, reflecting off the blue glass of its eyes, gave her the strange impression that the god had actually winked at her. She took another step to the little pond, removed her lei and dropped it in the water at the statue's feet.

„Here you are. I know you like flowers. I'm not asking you to bring him back to me. I know it's over. But, please, help me at least forget him.“

Maybe by finding someone else, she suddenly thought.

She lifted her face to the statue's eyes high above her. Again it seemed that they flickered with understanding. There was something magical about this moment: bright sunshine, the sound of the waterfall, the sadness about the past mixed with joyful anticipation of the forthcoming days. All of it made her feel as though she were living in a fairytale, if only for a few seconds. She didn't say her last wish aloud, but it came from the bottom of her heart, a place where the gods look first of all.

„Thank you, Tangaroa.“

Helen má také tajné přání: podle důvěrných informací slouží na lodi syn bohatého loděře, se kterým by ráda svou neteř seznámiла.

Příběh plný romantiky a zajímavých zvratů vás zaujmou nejen příjemnou prázdninovou atmosférou,

rou, ale i realistickým popisem exotického prostředí polynéských ostrovů a lagun...

„How was it?“ Helen asked.

„Oh, Auntie, it was fantastic! I've never seen so many fish in my life. They are feeding them there, so when you get into

the water, they surround you from all sides because they expect something from you. It's just incredible! At one moment it was like a horror movie, so many of them that it was almost scary. So many colours: yellow, blue, orange... Those brown ones were funny. They always stare at you, turn their heads towards you as if you were the attraction. I also saw a moray eel—it was this big! Really. It was hidden between the rocks ...“

Helen listened with a smile. It was exceptional to see Evelyn so animated, chatting like a child, her face lit with joy.

... a výletní plachetnice samotně.

The Seahawk was relatively small but equipped with state-of-the-art technology, which led people to joke that it ran itself and even made coffee for the crew. With a maximum of 150 passengers, the varied group of people aboard resembled an extended family. Everybody was pleased with the arrangement—not only the guests, who had paid quite a lot to tour the Society Islands, but the staff as well. Fewer passengers always meant a lighter workload.

The afterdeck, more commonly called the pool deck, was the busiest part of the ship. There the passengers could have the early continental breakfast, a drink at the bar at any time of the day, or tea in the afternoon. They could swim in a pool, soak in the

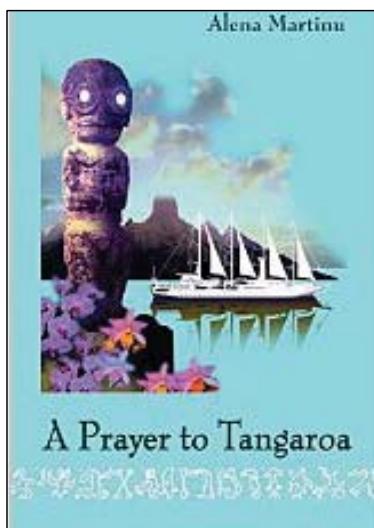
Jacuzzi or just rest on one of the deck chairs. Although most of these privileges were restricted to passengers, members of the crew could mingle with the guests. The pool deck was the best place on the ship, and Saturday evening was the best time. At least for Sean Andrews.

Nechybí napětí a dramatické situace, když se Evelyn i Sean dostanou do situace, se kterou nepočítali a které se snažili vyhnout ...

Ačkoliv původní plány tety Helen i její neteře zpočátku vypadají slabě, nakonec vše probíhá úplně jinak, než si každá z nich představuje... Splyn bůh Tangaroa Evelynu prosbu...?

CO BYS PŘEDESLALA ČTĚNÁŘŮM O SVÉ KNIŽCE?

Typická romance má určitá pravidla a nakladatelé i editoři dbají na to, aby je text, o který mají zájem, opravdu měl. Moja knížka sice v základu tato pravidla dodržuje, ale určitě věci jsou jiné a prostě nejdou změnit, a asi proto jsem měla problem knížku u nakladatelů udat. Například je v ní pouze devět kapitol a jsou tedy příliš dlouhé — děj se odehrává během týdenní cruise a každá kapitola je jeden den

(kromě pátku, který je nabitý událostí a je z toho důvodu rozdělený na dopoledne a odpoledne).

Jedním z mých „provinení“ je například to, že ke konfliktu mezi hlavními hrdiny dojde teprve na konci prvního dne, a tedy až po dvacet stranách, což je pro romanci trochu pozdě.

Také konec je netypický — romance má končit smířením obou hrdinů ve stylu „and they lived happily ever after“, zatímco Evelyn a Sean... ale to bych prozrazovala už moc. Řeknu jen to, že moje romance má k reálně víc, než by asi měla mít. Však po-

suďte sami.

JAKÝ POCIT TĚ PROVÁZEL, KDYŽ JSI DRŽELA DÍLO V RUCE?

Pocit, když jsem držela hotovou výtisknutou knížku v ruce se dá vystihnout jedním slovem: Konečně! Příběh jsem měla napsaný během několika měsíců těsně před rokem 2000 a od té doby prošel mnoha opravami a úpravami. Myslím, že výsledek je ted takový, jak má být. Opravdu to vypadá jako knížka!

JAK POZNÁŠ, ŽE MÁŠ NÁMĚT?

Náměty na mé příběhy mě napadají v podstatě kdykoliv a jakkoliv, dokonce i ve snu (tak vznikla povídka „Children of the Great Flood“ z mé první knížky povídek). „Prayer to Tangaroa“ byla inspirována mou osobní cestou po Society Islands. Příběh je samozřejmě vymyšlený, ale detaily odpovídají pravdě. Možná proto, že to byla jedna z nejběžnějších dovolených, napsaném této romance si ji stále ožívují a znovu „prožívám“.

Náměty na povídky z mé minulé knížky „Scream of Silence“ vznikaly během mnoha let a každý jinak. Například „D-18“ je sci-fi původně už ze sedmdesátých let a je ovlivněná mým zájmem o Formuli 1. Tu jsem překládala z češtiny do anglicky a zase zpátky podle toho, jak jsem text upravovala v té či oné feči. V obou fečech mám i pohádku o malém Indiánovi, který putuje po Kanadě. Tu mi ilustrovala Helena Schmausová — zatím jsem si ji nechala vytisknout jen pro sebe a své vnučky v Shutterfly, ale pokusím se ji ještě nabídnout k vydání v Čechách.

KNÍŽKA VYŠLA - CO TEDY NÁSLEDUJE, PUSTIT SE DO NOVÉ?

Dalších knížek čeká v supliku několik. Mám teď vlastně tak trochu dilema, na kterou se vrhnuť dřív. Existují minimálně tři možnosti. Jeden z nich je příběh dvou mladých lidí, který se odehrává na chatě v kanadských lesích. Ten je spíš realistický než romantický, nekončí totiž ve stylu „happily ever after“. (I když to se ještě může změnit — můj manžel dokonce navrhuje, že to může mít konec dva!) Na tomto příběhu ještě hodně práce, než bude připravený k publikaci.

Druhý román, který je v lepším stavu, není ještě dokončený. Je to takový experiment, něco mezi pohádkou, allegorií a realistickým příběhem. Hlavní hrdiny jsou princové a princezny, ale zápletka je velice skutečná. Inspirací mi byly naše emigranti zážitky a problémy... No, a třetí možností je román o českých lidech v Montrealu — opět založený na mých vlastních zážitcích, ale samotný příběh i postavy jsou vymyšlené. Pochybuji, že by se někdo v některé z nich poznal. Však když pár let počkáte, můžete to sami posoudit. Mnoho věcí mám i v češtině — doufám, že někdy dojde k tomu, abych je také vydala.

Blahopřejeme, Aleno, a posláme je-nom dobrou energii a přejeme hodně příjemných zážitků a inspirací. Příprava: -vk- kázky z anglicky psané knížky připravila pro naše čtenáře autorka. Knížka je již nyní k dispozici na Amazon.com. □

Krajanské múzeum Matice je pracoviško určené na styk a spoluprácu so Slovákm žijúcimi v zahraničí, s matičami slovanských národov i na ochraňovanie a uchovávanie dokumentov z histórie slovenského sveta. Dnes je KM MS jedným z dôležitých prvkov v hlavnej štruktúre starostlivosti o zahraničných Slovákov.

Pred 75. rokmi, 6. mája 1939 v Bratislavе vznikla vedecká spoločnosť pre zahraničných Slovákov. MS v rokoch 1935/36 zorganizovala cestu matičnej delegácie k americkým Slovákom. Spomeňme si na J. C. Hronského, Konštanciu Čulenú, Karolu Plicku a Jozefa Cincíka, ktorí so sebou priniesli vyše 40 000 knih, 20 000 brožúrok, 6 500 čísel časopisov, 600 obrazov, množstvo fotografií slovenských dejateľov a mest, leták, kroje, keramiku, gramofónové platne, diapozytivy i filmy. Delegácia navštívila 98 miest, na ktorých stretla 170 000 občanov Ameriky.

V roku 1932 Ján Bulík založil Maticu slovenskú v Srbsku na Dolnej zemi. Vráťme sa však k dátumu 6. mája 1939 a k vzniku vedeckej spoločnosti

Z historie krajanskej problematiky

Pro ND Daniel Zemančík

v Bratislave. Pôsobila do r. 1943, kedy bola pričlenená k Slovenskej Lige. Po roku 1945 bola pretransformovaná do Zahraničného odboru slovenskej Ligy (1949) a po zlúčení Slovenskej Ligy s Maticou slovenskou bol vytvorený Krajanský odbor MS. Ten bol v roku 1953 zrušený a jeho agenda prevzal Československý ústav zahraniční v Prahe. V roku 1968 bol pri MS vytvorený Ústav pre zahraničných Slovákov, neskôr ústav pre zahraničných Slovákov MS. Ten bol v roku 1953 zrušený a jeho agenda prevzal Československý ústav zahraniční v Prahe. V roku 1968 bol pri MS vytvorený Ústav pre zahraničných Slovákov, neskôr ústav pre zahraničných Slovákov MS, za pomocí ktoré sa vo Východnej uskutočnil prvý krajanský program — Zvitanie pod Kriváňom. Následne sa stretnutia zahraničných Slovákov uskutočnili v rámci Augustových dní MS. V roku 1991 vznikla Krajanské múzeum MS so sídlom Bratislave. Od roku 1993 sa na Slovensku začali konať Dni zahraničných Slovákov. V roku 1994 NR SR vyhlásila 5. júl za Deň zahraničných Slovákov a rok neskôr 1.7.1995 vznikol Dom zahraničných Slovákov v Bratislave. Počnúc rokom 1992 každé tri roky MS organizuje medzinárodný festival Slovenskej mládeže. Po zrušení Domu zahraničných Slovákov, od 1.9.2000, bol vytvorený sekretariát sponzorcenca vlády SR pre zahraničných Slovákov. V roku 2005 bol prijatý zákon NR SR č. 474/2005 Z. o Slovákok žijúcich v zahraničí a od 1.6.2006 začal pracovať Úrad vlády pre Slovákov žijúcich v zahraničí, neskôr Úrad pre zahraničných Slovákov.

V roku 2000 bol v Petržalke položený základný kameň Štýli a pol tonový červený mramor z Tardoša, dar Slovákov z Maďarska (ako Pamätník slovenského vystavovalca). Od roku 2001 bol Balázom, Mudrončíkom, Vanekom a Znáškom vypracovaný zámer vytvorenia Pamätníka slovenského vystavovalca, ktorého aktualizácia príšla v r. 2008, a tento zámer bol predložený vláde SR, a 31.2.2010 bol prijatý. Žiaľ do dnešného dňa Pamätník nie je realizovaný.

Matica slovenská plánuje v novembri tohto roku usporiadajú okrúhly stôl na tému Slováci v zahraničí. Myšlim si, že aj téma Pamätníku by mala byť jeho obsahom. Ved približne 2,5 milióna krajánov — Slovákov žijúcich v zahraničí, si zaslúži nielen svoj pamätník, ale hlavne zárukou pozornosť prijatia novelizácie Zákona o zahraničných Slovákok. □

Vladimír Votýpka se věnuje osudům českých šlechticů od sedmdesátých let minulého století a je mnoha čtenářům známý díky dřívějším knihám – Příběhy české šlechty, Návraty české šlechty a Parodoxy české šlechty. Křížovatky české aristokracie jsou volným pokračováním předcházejících knih a navíc obsahují příběh jednoho vyprávěče bez šlechtického titulu - disidenta, charisty a po roce 1989 poslance Jaroslava Cuhry, který se podílel na prosazení zákona o restitucích šlechtického majetku.

Jaroslav Cuhra také vypráví o svém otci, který prožil za komunismu sedmnáct let v kriminalech, a okusil si i její sám Jaroslav. Každá z následujících šesti kapitol se věnuje jednomu ze starých šlechtických rodů a zakládá se především na rozhovorech s některým členem rodiny. Vzpomínky na dobu předválečnou, období druhé světové války, vyvlastněny po válece či po roce 1948, emigrace a boj o životy v cizině se prolínají s vyprávěním o historii rodu.

Kapitola s titulem „Sourozenci“ se věnuje rodu Podstatzkých-Lichtensteinů. Rodina se v březnu 1948 zpočátku uchýlila k příbuzným v Rakousku, ale zanedlouho různými oklikami odpula do Chile. Tam se hrabě nejdřív pokoušel podnikat, později se snažil v pivovarských podmínkách obdržívat půdu. Když rodina farmu prodala, hrabě si spolu se čtyřmi indiánkami otevřel dílnu na výrobu koberců, zatímco hraběnka vedla penzion. Později u americké společnosti Anaconda, těžící vysoko v horách měd', hrabě dělal barmana a šéfa klubu, hraběnka vedla administrativu kuchyně. Když společnost ukončila činnost a oni zůstali bez práce, přesídili do západního Německa, které jim poskytovaly asyl. Hraběnka začala provozovat miniprádelnu, hrabě po dlouhé čase došel práci v pivovaru, později byl přijat za člena advokátní kanceláře.

Křížovatky české aristokracie

Pro ND Jarmila Horná

Josefina Podstatzká-Lichtensteinová se jela podívat na podzim roku 1990 domů. V rodinném zámku nejdřív hospodařilo zemědělské strojní družstvo a po něm se tam nastěhovala porodnice. Na zámeckém nádvoří stálý zrezavělé traktory, všechny byly rozbité, a mezi nimi se povalovalo uhlí a dřevo, zámecká zahrada byla zanedbaná. V rámci restitučního plánu soudním řízení hraběnka dostala většinu majetku například - mimo vnitřního zařízení, které se „ztratilo“. Hraběnka s dcerou Marií se natrvalo vrátila, později se vrátili i vnuk Michal. V roce 1999 přijel také Jan Podstatzký-Lichtenstein se svou francouzskou manželkou a nejstarším synem. To už zámek od státu převzali a mohli se do něho nastěhovat. V další části této kapitoly Votýpka líčí osudy Jana Podstatzkého-Lichtensteina a jeho synů.

Následuje kapitola o Mathildě Nositz-Rieneckové. Její rodina ztratila majetek hned po válcích na základě prezidentského dekretu o znárodnění a na zámek byl dosazeny správce za Slovenska, ale zámek ji nevyhnaly. Přesto nakonec rodina republiku opustila a Mathilda vychodila školu v Německu, později pracovala jako au-pair v Anglii, v londýnské cestovní kanceláři, pak na letiště v Düsseldorfu... během let toho bylo mnohem více. Jenže když se po roce 1989 vrátila do republiky, Mathilda rodinný majetek zpátky nedostala. Přesto se velice angažovala v organizaci nevidomých a slabozrakých v Praze.

Další kapitola se věnuje dědictví hraběte Kolowrata, jehož rod zanechal v zemích Koruny české výrazné stopy a po staletí spoluvtvářel jejich historii. Podle rozhodnutí rodinné rady v roce 1629, pokud by si některý člen rodu vzal plebejskou manželku, jeho děti nebudovaly přijaty za člena rodu a on i celá rodina ztratila nárok na dědictví. Když se v roce 1929 Jindřich Kolowrat oženil, vybral si za manželku šlechtičku, která ale byla neplodná a on si velice přál mít děti. Po čase si našel milenku Marii, se kterou měl čtyři krásné zdravé děti, a po smrti manželky se s ní oženil. Domovinu neopustil ani po vzniku Protektorátu a po válce přijal jmenování vyslanec v Turecku. Po únoru rezignoval a přesídlil s rodinou do Londýna, doma byl prohlášen za zrádce, byl zbavený občanských práv a majetek mu zkoniškoval. Zákratko přesídlil do USA, kde s potížemi hledal zaměstnání a rodina se dost dlouho různě protoulkala, než se Jindřich finálně uplatnil. Jako devadesátiletý se v roce 1989 konečně mohl vrátit domů, dostal zpátky zkoniškovany majetek a prezident Václav Havel jej na Hradě vyznamenal Řádem T.G. Masaryka za celoživotní věrnost republice. Kapitola se také věnuje dětem hraběte Jindřicha a jejich rodinám.

Po kapitole o Kolowratech následuje „komtesa Miri“ – Anna Maria Waldstein-Wartenbergová, která sice žije ve Vídni, ale zdůrazňuje, že původ jejího rodu je vysloveně slovanský. Dnes jsou Waldsteinové stále ještě košatým rodem, ale tam, kde sídlí neperfektérží devět set let, nežije žádný z nich. Poslední, kdo směl zůstat, byla třetí manželka Arnošta Karla Waldsteina, která strávila stáří v podkrovním pokoji Valdštejnského paláce v Praze, kde ji po roce 1945 z útrpnosti nechali bydlet.

Předposlední kapitola sleduje především život Pavlíny, vnučky hraběte Jiřího Bořka-Dohnalského, kterého zatkla Státní bezpečnost v roce 1950. Jeho manželku, dceru knížete Thurn-Taxisa a hraběnku Kinské, se čtyřmi malými dětmi vystěhovali z Prahy. Synové nesměli studovat na gymnáziu, Václav se vyučil kuchařem, Jiří strojarem, Antonín pokrývačem a Zdeněk klempírem, vnučka Pavlína se vyučila v oboru kuchař-čišník. Po rozpadu komunistických režimů Pavlína procestovala svět, většinou autostopem, a vrátila se do domu k Lysé nad Labem.

V poslední kapitole se dočteme o osudu rodu Sternbergů z Častolovic, kterým majetek patřil od roku 1694 až do konfiskace v roce 1948. Diana se původně nemínila vrátit, ale na doporučení Olgy Havlové si podala žádost o restitučního úspěšná. Po návratu se věnovala úpravě zámku, který také zpřístupnila veřejnosti a současně zařizovala zámek v Lánech a pracovala ➤

HLEDÁNÍ ŠTĚSTÍ U CIZÁKŮ

Pro ND Jan Drábek (24 a 25)

V Orient Expressu do Mnichova si hovíme v první třídě, ježí použít navrhli a za ní pak zaplatil táta. V hlavě to povornávám s cestováním po Indii se sedadly k viklájanu a s čajem servíroványm v květináčích. Orient Express na prostě vítězí. Takhle se mi ten orient libí - zadobře a pozdalek.

Za tu první třídu se však platí také jiným hodnotami. Rodiče rozhýjejí debatu o tom, co se bude dít po mém návratu do Ameriky. Na jednou mám pocit, že znovu řídím tu svou fordku podle topolu po planině kolem řeky Piave. Jako před třemi lety na cestě z Benátek.

Navzdor tomu nonšalatně rozvíjím svou už poněkud omšelou teorii o užitečném zaměstnání v Americe, možná i s vládní penzíkou, o nesporné stabilizaci osobních poměrů, tedy story s happy endem o synovi neprávě marnotratném. Vláček si to hasí Linem, já koukám kudy chtěl Speer Hitlerovi stavět ty honosné třídy a paláce. UKusujeme žemle se šenkou a zapíjíme to decentním kalšíkem Goesser Bier. Vše je v pohodě, támhle někde napravo jsou hraniče té rodné hroudy, ale přimo před námi je Mnichov s Fleischervými a s dobrým přítelem panem Kavanem, u kterého ve svém starém kumbálku budu bydlet.

Práv v tu chvíli nesmírné pohovy vybírám k tomu, abych odjistil bombu. Hluboce se nadýchnu, než jí exploduji.

„Možná, že se bude ženit,“ povídám jaksi mimoděk. „Cožéééééééééé?“ slýším rodiče dvojhlasně. „No, já se tam v Indii setkal s jedním děv.“

„Ty si budeš brat Indku?“ Máma chodila kdysi do Washingtonu do Americanization School, kde emigranti americanizovali, čili zpracovávali, aby se vešli do věhlasného tavícího hrnce. Chodily tam s ní také usměvavé Indky, velmi to milé dámy. Vše se však odehrávalo v době, kdy teplomer denně vystupoval nad čty-

► la na úpravách Hradu.
Tyto stručné ukázky z kapi-

tol jen otevírají příběhy a události, kterých je v knize nepřeberné množství. A nejen samotné osobní příběhy šlechticů a jejich rodin, ale také pohled do historie a praktik různých politických režimů. Vyprávění plyně, čtenář je naráz na konci kapitoly a už se netrpělivě pouští do následující.

Kniha je vázaná, má 280 stran a může se ji objednat na www.czech-books.com, emailem na mail@czech-books.com nebo telefonicky 1 877 287 1015. Cena: CDNS 28.00. S objednávkou za \$50.00 a více Vám Czech-books.com přidá dárek. □

řicítku. Chlazení tříď nebylo tehdy ještě běžné. V těch dnech neetnická Američané chodili v trenýrkách a v bavlněných tričkách, zatímco Indky nosily velice barevné, ale také hedvábné, a tím pádem neprodrysné, sári. Takže orientální dámy nebyly pronikavé jen svým vzhledem.

Rázem vám, o co mám jde, ale nechávám ji ještě moment v děsu, což není ode mne příliš hezké.

Nejdříve se zahleděl na rozsáhlé lány Oberoesterreichu, které se miňají kolem nás a přitom si všímám, že i táta je teď poněkud nesvý. Znovu se nadenech a hrde zvěstují, že jde o Kanadanku, teda řečeno rakousky durch und durch. Jeden prapradědeček byl Skot, druhý zas Ir, pak zase pro změnu nějaký ten Angličan a co já vím.

Z máminých očích vyčtu určitý stupeň uvolnění. No, Kanadanka. To sice není Češka nebo Slovenska, ale sáří to nenosí, na čele to tečku nemá a nežívá k tomu červené oršísky. Zároveň v těch očích je další vzkaz, daleko významější. Tohle je ten můj kluk zatracená plnej překvápek, zakroužení a průpletů. Ale je taky už schopnej samostatnýho rozhodování. A tak si myslím, že když mi přivítám černošku z Alabamy a měl by ji rád, tak bych ji měla ráda taky já a všecko možný bych pro něj udělala, aby byl šťastnej. To ovšem neznamená, že bych o něj neměla starost – tě v naší Americe ještě zdaleka není rasismus překonán – ale snažila bych se, aby to nebylo poznat. Mám ho totiž hrozně ráda. To všechno jsem ji v tu chvíli vyčetl z očí. A tak přijíždime do Mnichova se značným uliklíděním. Tedy obecným.

Báječně se mi hodilo, že dva dny nato jsme měli jakousi rodinnou slezinu u brásky v Pittsburghu, necitil jsem se alešpol tak sám.

Rodiče přijeli z Washingtonu a já se na zahrádce, s omamnou vůní stejků na rožni v pozadí, rozpoložil o své Joan. Všichni ztichli. Zatím vše, co o ní věděli, bylo jen v tučných titulcích – JANEK SE ZAMILOVAL. Ted se konečně dovdívaly detaily. Opětovo jsem nejprve ji, její chování, umírněnost, optimistickou náтуru, znalost světa. Vypravují nadšeně, jak v padesátých letech vystudovala

v Kanadě francouzštinu, pak učila angličtinu a také dálé studovala ve Francii a Německu, než se zase vrátila do Kanady získat tam titul magistra z němčiny z univerzity Britské Kolumbie.

„Tady něco neštimuji,“ praví na jednou bráška, prohlíží se její fotografi. „Proč by se takovále šťabajzna měla vážně zajímat o tebe, s tím tvým pitomým náhledem na svět. Ta musí jít po těch tvejch penězích!“

Všechny nás to uvolnilo. Moje štěstí prudce na rodinku zapůsobilo. Ted bude mít máma oba dva kluky pod čepcem a přítom bude me jen půl dne cesty autem z Washingtonu. A pak že ten americký sen neexistuje!

Rozpovídával jsem se o našich plánech do budoucna a rovinul jsem před nimi nás plán: Joan bude učit na své škole v Ottawě a já si kupím nějaké ojeté auto a na vikend budu z New Yorku vždycky dojíždět za ni. A až se doopravdy poznáme, tak se vezmeme a bude bydlet v útulném bytečku jako je ten paní profesorky Muenzerové. No, vyložený hollywoodský happy end.

Bráška se během mého povídání na moment vytratil a posléze se vrátil na zahrádku s velkým atlasmem v ruce. Sedl si vedle mne a otevřel ho u mapy Severní Ameriky.

„Tak koukej, ty vole jeden. Ty jsi taky dostal sardel ze zeměpisu, že? Tady dole to je Amerika a támhle nahoru je Kanada. Viš, kolik mil je to z New Yorku do Ottawy? Vodhadoval bych to tak na tři černošku z Alabamy a měl by ji rád, tak bych ji měla ráda taky já a všecko možný bych pro něj udělala, aby byl šťastnej. To ovšem neznamená, že bych o něj neměla starost – tě v naší Americe ještě zdaleka není rasismus překonán – ale snažila bych se, aby to nebylo poznat. Mám ho totiž hrozně ráda. To všechno jsem ji v tu chvíli vyčetl z očí. A tak přijíždime do Mnichova se značným uliklíděním. Tedy obecným.

„Tak koukej, ty vole jeden. Ty jsi taky dostal sardel ze zeměpisu, že? Tady dole to je Amerika a támhle nahoru je Kanada. Viš, kolik mil je to z New Yorku do Ottawy? Vodhadoval bych to tak na tři černošku z Alabamy a měl by ji rád, tak bych ji měla ráda taky já a všecko možný bych pro něj udělala, aby byl šťastnej. To všechno jsem ji v tu chvíli vyčetl z očí. A tak přijíždime do Mnichova se značným uliklíděním. Tedy obecným.

Na druhém konci se ozval milý, ale udychaný hlas maminky Joan, paní Sandersové. Patrně byla někde kde sklepě. Aniž bych se představil, chtěl jsem mluvit s Joan. „To jsi ty, Jene?“ dovtípila se ihned paní Sandersová. „Joan tu není. Viš, ona teprve včera ráno vyleyla z Ottawy. Vlakem. To trvá tři dny. Do Vancouveru dorazí až v pondělí večer. Mám ji něco vylepšit...?“ □

POKRAČOVÁNÍ

VĚTŠÍ STAROST O RAKETY NEŽ O VLASTNÍ DĚTI

Pro ND Ota Ulč

Kdyby mimozemšťan přistál na této naší stále obtížnější zvládnutelné planetě a dovezl se orientovat ve zdejších slovech a skutečnách, nemohl bych se divit jeho spěšnému rozhodnutí zpět odplést do své rodné galaxie. Publitsista Ed Klein, autor knihy s názvem Blood Feud („Krevní msta“), a ještě čerstvějšího textu How Our World Fell Apart („Jak že se nám svět rozpadl“), se zmíňuje o okolnostech známých i neznámých, například o bitce stát se nájemníkem či spis nájemníci Bílého domu, utkání to ženy Hillary, mnohonásobně šálené svým manželem, sexuálně nenasytou Billiem Clintonem.

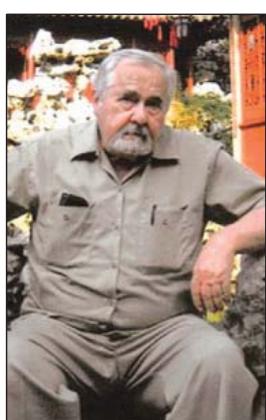
Hillary tuto politickou bitvu prohrála, vzdor svému, nikoliv neoprávněnému zatracování Shame on you! svého přemožitele Baracka Husseina Obamy, v jehož vládním kabinetě pak přijala velikánskou funkci ministryně zahraničních věcí. O nich ale s Obamou rozhodovalo trio poradců (Axelrod, Jarrett, Brennan) v Bílém domě, kam tato rezortní pověřená osobnost Hillary zpravidla zvána nebyla.

Chmurná kupici se agenda: Čtyři mrtvoly v Benghazi, v Iránu už jsou tuze blízko k dobudování první nukleární bomby, v syrsko-iráckém terénu se prosazují fundamentalističtí fanatici kalifátu ISIS (Islamic State of Iraq and Syria) s ambicemi si podrobit celého světa. Máme Hamas a Gazu, máme Putina, teď na svém prezidentsko-exkágébáckém kontě s nesmazatelnou odpovědností za smrt 298 životů (80 dětí) zásluhou svých SA11 raket, dodaných patriotickým krajanům.

Hillary ve výkonu své funkce absolvovala milion mil, aniž by ji někdo sesřítil. Její otče přezval John Kerry, jehož dědeček emigroval do Ameriky ze své původní moravsko-slezské domoviny. Jeho vnuk nyní absolvoje svůj milion mil pachtění za nedosažitelným cílem, jímž ovšem je nirvána, chiméra mírumilovné pohody v palestinsko-izraelských končinách.

Většina mediálních postav si netroufá vykroknout tak samozřejmou nedosažitelnost. Mezi výjimkami je Larry Elder, v Los Angeles v roce 1952 narozený černoch, pu-

blicista pracující v rozhlasu a televizi, vystudovaný právník, absolvent prestižní Ivy League univerzity. Mám tu před sebou jeho esej s názvem Why There Can Never Be „Peace in the Middle East“ (Townhall.com, 24.7.2014) – „Proč na Středním východě mír možný není?“. Odpovídá zřetelnou, každému poněkud fungují-

címu mozku, pochopitelnou větou: Nelze přece dosáhnout míru s druhou stranou, která otevřeně opakováně usiluje o totální podmínečné zničení svého protivníka. Jak by v takových podmínkách mohlo dojít v nějakém vyřešení čehokoliv?

Hamas, politický rival Fatahu, vítěz ve volbách v pásmu Gaza, se svým počináním zasloužil o své označení jako teroristické organizace hned v preambuli tzv. Covenant - svého slavnostního, nezpochybnitelném závazku - se uvádí s tímto ujištěním: „Izrael bude existovat pouze do doby, než ho islám vyhladí.“ Článek 3 popisuje povinnost všech muslimů: „Obávat se Alláha, třímat prapor džihadu vůči utlačovatelům.“ Článek 7: „Den soudu se nedostaví, dokud muslimové nebudou bojovat s židy a všechny je zabijí.“ Článek 13: „Palestina je islámské území... Osvobození Palestiny je osobní povinností každého muslima bez ohledu, kde se nachází.“

Zrovna včera jsem v televizi sledoval interview s nejvyšším představitelem Hamasu, a na otázku o ochotě, eventuálně připustit existenci Izraele, odpověd' byla okamžitá a ovšem zcela zamítavá. Jak se s protivníky s takovou mentalitou domluvit, o čem si povídат?

Izraelský premiér Ehud Barak, v porovnání se svými předchůdcenmi ten nejvíce se mírumilovně holubici podobající, nabídl řadu maximálních jednostranných ústupků: totální opuštění Gazy svými židovskými usedlostíky, vzdát se náprostě většiny území na západním břehu Jordánu, dát Palestiniánům

většinu arabské části Jeruzaléma, jež se stane jejich hlavním městem. Izrael bude souhlasit s likvidací židovských usedlostí, části Palestiniánu bude dovoleno se usadit v Izraeli, a tí jiní obdrží finanční kompenzace.

Druhá strana bude muset splnit jeden jeden požadavek: Yasser Arafat, dlouholetý vrchní velitel PAL (Palestine Liberation Organization) odmítně násilí proti Izraeli a uzná právo na existenci židovského státu. Na to Arafat nepristoupil, čímž zahájil tzv. druhou intifadu - explozi násilí, jež v roce 2005 stála život víc než tisíce izraelských občanů. Golda Meir, bývalá předsedkyně izraelské vlády s oprávněním komandovat i slavné generály, proslula nejdřím svým rěčením. Za jedno z jejich unikátních a smutně pravidlivých zůstává předpověď, že k míru dojde teprve tehdy, až Arabové budou milovat své vlastní děti s větší intenzitou, než s jakou nenávidí Izraelce. Takovou naději přirovnává k výtečné karikatuře beze slov: dva kočárky s nemluvnatými a u každého voják. Jeden - ten izraelský - stojí před kočárkem, aby ho ochraňoval. Ten druhý, s bojovníkem Arabem, tomá obrázeně, za vozíčkem s nemluvnětem se skrývá. Že by byl takový zbabělec? Nikoliv. Ale disponuje jinými hodnotami. Raději děťátko obětovat, poněvadž se tím prospěje hodnotnému účelu. Děťátko se nejen jako mučedník dozane stane do Alláhova objektu, ale nás účel, svatá kauza, nás mediálně mezinárodně posiluje - však porovnejme ztráty na obou stranách: stovka Palestinců v porovnání se zabitými Židůmi pět a půl. Zdůraznit disproporce mezi ztrátami vojáků a civilistů, s kamerou mířit zejména na děti, konzument před

televizní obrazovkou takový rozdíl zcela určitě postřehne, jakož ani nepřehlédne palcové titulky v novinách, a zamýšleného účelu dosaženo bude. A pramálo pozornosti se dostane tomu zásadnímu rozdílu priorit. Rakety Hamasu způsobí daleko méně škody níkoliv z důvodu ohleduplnosti, ale

vzdorněm, že je trojnásobný tahátk. Takové rozhodnutí zkrušilo jeho vlasteneckou manželku do té míry, že své tři děti utopila, a tím se zábavila překážky bráničí jejímu manželovi realizovat své patriotické ambice, a ona se pak mohla stát neméně patrofickou vdovou. □

Kdo by neznal hašlerky, onu cukrovinku proti kaši, pojmenovanou po Karlu Hašlerovi (1879–1941), nejen známém textaři a skladateli. K jeho oblíbeným pís-

ním – „hašlerkám“ – přibyl už za jeho života onen neméně oblíbený drops s bylinkovou a mentolovou příchutí.

O nejen hašlerkách a jedné špatné jazykové dedukci

Pro ND Miloš Vsetínský

Hašlerky. Stačí to slovo vyslovit a už je člověk vidí před sebou v tradičním balení. Co vidi, v ústech přímo cití. Kdyby byly pojmenovány po jiném oblíbeném či známém skladateli té doby, třeba po Františku Kmochovi nebo Rudolfu Frimlovi, měli bychom dnes kmochinky, možná kmochovky, frimlovky, případně frimlenky či frimlušky. Jak jistě uznáte, ani jedny by nám svým názvem nenapovídaly, hašlerky také nepovídají, k čemu jsou dobré. Stačilo ovšem, aby se Karel Hašler narodil ne jako Hašler, ale Kašler, a dnes bychom cícali co? Ano, kašlerky! Jazykově neposkrvně tvrdé bonbony, napovídají, že mají co do činění s kašlem. Ale ruku na srdeč - hašlerky jsou hašlerky. A když přidáte k hašlerkám „hašlerky“ v podání Hašlerky, staropražské kapely, můžete se hašlerkovat. Kašlerky, ty by sice svým názvem vydaly signál, co jsou zač (všimněte si toho „moderního“ vyjádření – vyslaly signál; dalo by se to říct i postaru, normálně, třeba se tím někomu zavděčím). Mně jeden takový „signál“ nejprve udělal radost, když jsem v lékárně zahlédl propagáční leták s výrazným nápisem PROSPAN. Konečně pro nás nespavce nějaká novinka, řekl jsem si v duchu a zajásal. Když jsem ale oči posílil o dvě a půl dioptrie a četl dál, rázem bylo po radosti. Z PROSPANU se vyklubal sirup proti kaši!

Dovedete si představit, jak mně bylo? Moje jazyková dedukce, na níž si tak zakládám, totálně selhala. Ještě jsem se z toho nevzpamatoval. PROSPAN, který není pro spaní... □

JSME TU PRO VÁS:
www.masaryktown.ca

REDAKCE
(647)608 1713

FACEBOOK
Masaryktown Toronto

Letos tomu je 30 let, kdy naše rodina dostala kanadské občanství. S kanadským pasem a příslušností ke Kanadě jsme cítili, že jsme konečně unikli komunismu. Ve zprávách se nyní vyskytuje otázka občanství - kdo ke komu patří. Např. britští i kanadští občané bojují za nějaký Islámský stát. Při bližším pohledu jsou to občané, jímž bylo občanství uděleno, nebo jejich rodičům, a dá se říci, že toto zavrhlí.

Ce to je občanství? Většina lidí se stává automaticky občanem země, kde se narodí. Mají práva a povinnosti definované zákonem a mají nárok na ochranu svého státu, pokud se ocitnou v nesnázích v zahraničí. My, lidé 21. století, o občanství nepřemýšíme. Prostě ho máme, ale leckdy bylo občanství záležitostí života a smrti. Pojem občan se měnil s věky, a vynořil se v době, když se z temnoty vynořily řecké městské státy, tedy když v nich začali psát, už měli koncept občanství. Byl to spíše rozdíl mezi svobodnými a otroky. Svobodní měli přístup k legálním postupům, otroci nikoliv. Když vezmeme Athény, tak ten rozdíl mohl být smeten snadno - vřetel mohl prodat dlužníku do otroctví a svobodný se změnil na bezprávného. V Sólonově ústavě v 6. st. př.n.l. byla tato možnost - prodat někoho za dluhy do otroctví - zrušena.

Athénané poté počítali toho, kdo se narodil z rodičů, kteří byli athénskými občany, jako občana. Pak se občanství zavedlo pro toho, kdo měl athénského otce (alespoň) a matku cizinku (ale ne barbarku). Řekové měli zvlášť slova pro občana městského státu - polites, cizince Řeka - xenos, a opravdového cizince - barbar. Toto slovo je přibuzné s latinským balbus, koktavý, a českým blbec. Občan mohl volit, mohl být volen, měl povinnost se zúčastnit bojů, pokud může, a měl rovnost před zákonem. Athénané si zárlivě střízili, kdo smí mít občanství, a nerodzávali ho. Ale druhé městské státy na tom byly stejně, také si zárlivě střízily svá privilegia, a tak se počet Athénanů nebo Korinťanů nebo Sparťanů nezvyšoval...

Římané šli na občanství jinak. Římané od svých legendárních počátků zlodějů dobytka s pevností na Palatinu absorbovali „jiné“. Oni sami byli pěkná sbírka individuů s kriminální minulostí. Aby bylo Římanů více, tak přijali do Říma Sabiny, obývající sousední

římské pahorky, zařídili si manželská práva s jinými městy a vitali přistěhoválce. Což bylo nutné, protože na první brod přes Tiber od moře si dělaly nárok jiné sředotíkalé kmeny, a bylo třeba vojenské sily.

V neustálých šarvátkách s okolními obcemi vycházel od počátku

velkou vytrvalostí nejméně 10 let a která se stala hrozbou existenci Říma, byla konfiskace poloviny pozemků etruského města Caere a udělení nikoliv římského občanství, ale Latiniských práv. Čímž zajistě了解了 působili každoroční lamentace etruských poloobčanů během voleb-

byly na mnohem nižším kulturně - vývojovém stupni. Proto Římané zakládali v provincích kolonie, kde se usazovali římskí občané, hlavně veteráni legií. V provincích se udělovalo občanství individuálně. Například pokud provinciál sloužil v římském vojsku v pomocných legiích, dostal po propuštění z vojska římské občanství. Tomu se fiktivní diploma a musel být podepsán guvernerem. Propuštění otroci měli na své občanství také papír. Nebo spíš papyrus a svíčky. Po udělení občanství si nový občan zvolil římské jméno. Většinou to bylo jméno a příjmení toho, kdo mu občanství udělil - guvernéra, nebo svého majitele v případě otroků. Jako cognomen, odlišující jméno, si nový občan ponechal své původní. Proto jsou běžná jména jako Marcus Antonius Euphrinos, nebo Antonia Caenis, popřípadě Marcus Terentius Afér (Afer znamená, že byl původně otrokem z Afriky). Proto bylo také velké množství lidí s příjmením Julius, jako Gnaeus Julius Agricola, nebo Sextus Julius Frontinus, kteří pocházeli z Gallie, dobyté Caesarem. Caesar byl velkorysý jak guvernér v udělování občanství.

Římský občan nemohl být tělesně trestán, trest smrti mohl být jen za zvláště odporné zločiny, jako zrada nebo vrážda rodiče. Římský občan se kdekoli mohl odvdat k císaři a odvolání mu muselo být zařízeno. Jak to udělal sv. Pavel ve vězení v Jeruzalémě. Když Verres stál před soudem za vydírání a podvody na Sicilii, kde byl nedopatřením ponechán na 3 roky jako guvernér v letech 73-71 př.n.l., velmi mu přišložilo, že nechal popravit římského občana, který poukazoval na jeho pochybné metody.

Tento systém byl důležitým krokem romanizace. Města, sousedi, spojenci a poražení spolu soutěžily, kdo bude mít dříve plné občanství. Udělování občanství lidem, kteří neměli žádné pokrevní spojení s Římem, ani třeba nikdy v Římě nebyli, byl vlastně nejefektivnější politický nástroj a jeden ze nejoriginálnějších politických nápadů a pravděpodobně jeden ze základních kamenů římského úspěchu.

Římané získali province mimo Itálii už po 1. punské válce v roce 241 př.n.l. Nebyli ale dychtiví udělovat plně římské občanství nebo Latinská práva. Postupně, když se města v Latii stávala věrnými spojenci, tak dostávala plně římské občanství. Další stupeň zlepšení občanství byli Spojenci, Socii. To byla poražená města, která musela svým chováním dokázat, že si zaslouží Latinská práva.

Etruskové, spojeni s Galy, byli s finální platností poraženi na severu i na jihu Itálie ve 3. stol. př.n.l. Jejich trestem za válku proti Římu, kterou vytvárali a násle-

duvali s velkou vytrvalostí nejméně 10 let a která se stala hrozbou existenci Říma, byla konfiskace poloviny pozemků etruského města Caere a udělení nikoliv římského občanství, ale Latiniských práv. Čímž zajistě了解了 působili každoroční lamentace etruských poloobčanů během voleb-

byly na mnohem nižším kulturně - vývojovém stupni. Proto Římané zakládali v provincích kolonie, kde se usazovali římskí občané, hlavně veteráni legií. V provincích se udělovalo občanství individuálně. Například pokud provinciál sloužil v římském vojsku v pomocných legiích, dostal po propuštění z vojska římské občanství. Tomu se fiktivní diploma a musel být podepsán guvernerem. Propuštění otroci měli na své občanství také papír. Nebo spíš papyrus a svíčky. Po udělení občanství si nový občan zvolil římské jméno. Většinou to bylo jméno a příjmení toho, kdo mu občanství udělil - guvernéra, nebo svého majitele v případě otroků. Jako cognomen, odlišující jméno, si nový občan ponechal své původní. Proto jsou běžná jména jako Marcus Antonius Euphrinos, nebo Antonia Caenis, popřípadě Marcus Terentius Afér (Afer znamená, že byl původně otrokem z Afriky). Proto bylo také velké množství lidí s příjmením Julius, jako Gnaeus Julius Agricola, nebo Sextus Julius Frontinus, kteří pocházeli z Gallie, dobyté Caesarem. Caesar byl velkorysý jak guvernér v udělování občanství.

Římský občan nemohl být tělesně trestán, trest smrti mohl být jen za zvláště odporné zločiny, jako zrada nebo vrážda rodiče. Římský občan se kdekoli mohl odvdat k císaři a odvolání mu muselo být zařízeno. Jak to udělal sv. Pavel ve vězení v Jeruzalémě. Když Verres stál před soudem za vydírání a podvody na Sicilii, kde byl nedopatřením ponechán na 3 roky jako guvernér v letech 73-71 př.n.l., velmi mu přišložilo, že nechal popravit římského občana, který poukazoval na jeho pochybné metody.

Tento systém byl důležitým krokem romanizace. Města, sousedi, spojenci a poražení spolu soutěžily, kdo bude mít dříve plné občanství. Udělování občanství lidem, kteří neměli žádné pokrevní spojení s Římem, ani třeba nikdy v Římě nebyli, byl vlastně nejefektivnější politický nástroj a jeden ze nejoriginálnějších politických nápadů a pravděpodobně jeden ze základních kamenů římského úspěchu.

Římané získali province mimo Itálii už po 1. punské válce v roce 241 př.n.l. Nebyli ale dychtiví udělovat plně římské občanství nebo Latinská práva. Postupně, když se města v Latii stávala věrnými spojenci, tak dostávala plně římské občanství. Další stupeň zlepšení občanství byli Spojenci, Socii. To byla poražená města, která musela svým chováním dokázat, že si zaslouží Latinská práva.

Etruskové, spojeni s Galy, byli s finální platností poraženi na severu i na jihu Itálie ve 3. stol. př.n.l. Jejich trestem za válku proti Římu, kterou vytvárali a násle-

OBČANSTVÍ Pro ND Eva Firlová

ku Římané vesměs vítězně. Ale jak naložit s poraženým městem? Normální tradiční postup byl vyplít, vydrancovat a obyvatele budržet jako rukojmí a žádat o výkupné, nebo prodat do otroctví. Která chytrá římská hlava vymyslela, že by se mohli poražení stát spojenci, není jasné. Tedy princip, že se někdo může stát občanem zákonem cestou, nejen na rození, se datoval vlastně už od Romula a založení Říma.

Ve 4. století př.n.l. bylo zavedeno tzv. odstupňované římské občanství. Plné občanství, Latinská práva a výpověď se změnil na bezprávného. V Sólonově ústavě v 6. st. př.n.l. byla tato možnost - prodat někoho za dluhy do otroctví - zrušena.

Atheniané poté počítali toho, kdo se narodil z rodičů, kteří byli athénskými občany, jako občana. Pak se občanství zavedlo pro toho, kdo měl athénského otce (alespoň) a matku cizinku (ale ne barbarku). Greekové měli zvlášť slova pro občana městského státu - polites, cizince Řeka - xenos, a opravdového cizince - barbar. Toto slovo je přibuzné s latinským balbus, koktavý, a českým blbec. Občan mohl volit, mohl být volen, měl povinnost se zúčastnit bojů, pokud může, a měl rovnost před zákonem. Atheniané si zárlivě střízili, kdo smí mít občanství, a nerodzávali ho. Ale druhé městské státy na tom byly stejně, také si zárlivě střízily svá privilegia, a tak se počet Athenanů nebo Korinťanů nebo Sparťanů nezvyšoval...

Římané šli na občanství jinak. Římané od svých legendárních počátků zlodějů dobytka s pevností na Palatinu absorbovali „jiné“. Oni sami byli pěkná sbírka individuů s kriminální minulostí. Aby bylo Římanů více, tak přijali do Říma Sabiny, obývající sousední

plné římské občanství. Další způsobem, jak dostat římské občanství bylo, být otrokem v římské rodině a získat propuštění na svobodu. V roce 312 př.n.l. některí konzervativní senátoři šíleli, protože Appius Claudius jako Censor zapsal svým propuštěním do seznamu plných občanů, kteří mohli být voleni do Senátu. Jeho kolega Censor odvzdal rezignaci, ale Appius nepovolil.

Tento systém byl důležitým krokem romanizace. Města, sousedi, spojenci a poražení spolu soutěžily, kdo bude mít dříve plné občanství. Udělování občanství lidem, kteří neměli žádné pokrevní spojení s Římem, ani třeba nikdy v Římě nebyli, byl vlastně nejefektivnější politický nástroj a jeden ze nejoriginálnějších politických nápadů a pravděpodobně jeden ze základních kamenů římského úspěchu.

Římané získali province mimo Itálii už po 1. punské válce v roce 241 př.n.l. Nebyli ale dychtiví udělovat plně římské občanství nebo Latinská práva. Postupně, když se města v Latii stávala věrnými spojenci, tak dostávala plně římské občanství. Další stupeň zlepšení občanství byli Spojenci, Socii. To byla poražená města, která musela svým chováním dokázat, že si zaslouží Latinská práva.

Obyvatelé říše měli velmi kosmopolitní rozhled. Missionář křesťanství Pavel například žil v Tarsu, hlavním městě Kilikie, což je dnešní jižní Turecko. Náboženstvím a národností byl Žid. Vzdělán byl, podle jeho dopisů a argumentů, v řečtině a v řecké filozofii. Jeho status byl římský občan, civis romanus. Jinak také dodával stany pro římskou armádu. Měl tedy daleko lepší znalosti a výhled, než malá sekta lidí, kteří se krčili v Jeruzalémě před pronásledováním Sanhedrinem a trvali na tom, že potenciální křesťan musí přijmout napřed judaismus. V roce 212 n.l. císař Caracalla ediktem udělil římské občanství všem svobodným obyvatelům říše.

Minulý rok bylo uděleno kanadské občanství 130 tisíců lidí z desítek zemí. Na rozdíl od mnoha států má Kanada spíše římský výhled, nežli elitářský athénský. ▀

NOVÝ DOMOV (NEW HOMELAND) – CZECH AND SLOVAK BI-WEEKLY

Vydává Masaryk Memorial Institute, Inc., 450 Scarborough Golf Club Rd., Toronto, ON M1G 1H1. Řídí tiskový výbor MMI. Redakce si vyhrazuje právo příspěvek zkrátit, redakčně upravit a rozhodnout o jeho event. záření. Z predplatného nevyplývá předplatitel záchrany nárok na umístění jeho článku do novin. Anonymy neotiskujeme. Názory prezentované v uveřejněných příspěvcích nemusí vyjadřovat stanovisko redakce ani MMI. Nevyžádané rukopisy a fotografie redakce nevrací. Redakce neposkytuje žádné informace o autorech.

Archiv na webu www.masaryktown.ca **Webová prezentace Alena Kotová**

Redakční rada: Lanny Rosický (ČR), Brigitá Hamvašová, Barbara Sherriffová (konzultantka jazyka anglického), Jiří Grosman a Miloš Krajný (Toronto), Josef Skála a Jiří Adler (Vancouver).

Masarykův ústav (MMI) je charitativní organizace, reg. č. 119582781RR0001. Jejím posláním je udržovat české a slovenské kulturní tradice a obohatovat tak život kanadské veřejnosti.

Kancelář Iva Ječmena tel: (416)439-4354 (UT, ST, CT), office@masaryktown.ca

Roční předplatné: Kanada \$ 61 CAD, USA \$ 83 USD, ostatní \$ 110 USD. Šeky zasílejte laskavě na adresu MMI. Ceny inzerátů sdělíme na požadání.

Tyto noviny byly vybrány Národní knihovnou ČR jako kvalitní zdroj, který by měl být uchován do budoucna a statě se součástí českého kulturního dědictví. Stránky jsou archivovány několikrát ročně a jejich záznam je součástí České národní bibliografie a katalogu NK ČR.

Šéfredaktorka a grafická úprava Véra Kohoutová Cell (647)608 1713 Pieter.vera.toronto@gmail.com

NOSITEL MASARYKOVY CENY UDELENÉ ČSSK V KANADĚ V ROCE 2007.

Tunelový komplex BLANKA

Největší podzemní stavba v ČR je realizována v rámci výstavby severozápadní části Městského okruhu. Řídicím usnadní spojení v Praze 6 s návazností na severní výjezd z Prahy a vyloučí tranzitní dopravu z historického centra UNESCO.

Komplex zahrnuje křižovatku Malovanka a křižovatku Troja u nového Trojského mostu a tří tunelových úseků (Brusnice, Dejvice a Královská obora).

Rozsah celé stavby je mimořádný a srovnat jej lze pouze s výstavbou prvních provozních úseků pražského metra. Odpovídá tomu i délka přípravy stavby, množství vyvolaných investic, počty přeložek inženýrských sítí, organizace MHD a NAD, koordinace a organizace celé výstavby. V průběhu realizace, ale hlavně ve výsledném efektu dojde k ovlivnění dopravního života převážné části hlavního města, ke značnému zlepšení životního prostředí v oblasti na hranicích historického centra Prahy, zapsaného

na seznam kulturního a historického dědictví UNESCO. Dnes je tento prostor naprostě neúnosně zatěžován průjezdnou dopravou se všemi kapacitními, ale i ekologickými důsledky. Navíc dokončení a zprovoznění severozápadní části Městského okruhu umožní po dlouhých desítkách let znovu otevřít problematiku tzv. Severojižní magistrály, tentokrát s cílem adaptovat ji do moderního pojedí historického centra města, z nějž bude vyloučena veškerá tranzitní doprava.

Tunelový úsek Brusnice vede od severního portálu Strahovského tunelu ulicí Patočkovou nejdříve hloubenými tunely. Za křižovatkou s ulicí Myslbekovou vstupuje trasa do raženého úseku, který končí před křižovatkou Prašný most, kde pokračují opět tunely hloubené. Celková délka úseku je 1,4 km, z toho je 550 m ražených tunelů.

Tunelový úsek Dejvice začíná v křižovatce Prašný most a pokračuje v celé délce hloubenými tunely třídou Milady Horákové až do prostoru stavební noviny na Letné, kde je umístěna budoucí křižovatka U Vorlíků. Celková délka úseku je 1,0 km.

Tunelový úsek Královská obora pokračuje od křižovatky U Vorlíků nejdříve krátkým hloubeným úsekem na Letné, na který navazuje ražený úsek vedoucí směrem pod závistavbu, Stromovku (Královskou oboru), plavební kanál, Císařský ostrov, Vltavu a potom dalším hloubeným úsekem až k trojskému portálu. Celková délka úseku je 3,09 km, z toho je 2230 m ražených. Cíle projektu: Odklon tranzitní dopravy z historického centra a návazné spojení na budovanou Severojižní magistrálu.

Lokalita: Praha 6, Termín zahájení: 2007, Termín dokončení: 2014

Webová stránka: www.praha.eu/jnp/cz/home/magistrat/tiskovy_servis/aktuality_z_prahy/tunel_blancka.html, www.tunelblanca.cz

Všichni vědí naprosto přesně, jak mají žít druzí.	
Zato nikdy nevědí, jak mají žít oni sami.	
PAULO COELHO (*1947)	

ŘEŠENÍ KŘÍŽOVKY Z TOHOTO ČÍSLA:

ŽIVOTNÍ MOUDROST
- 1., 2. A 3. DÍL TAJENKY

Webová stránka MMI:
www.masaryktown.ca

Předplatné novin na adrese:

MMI NOVY DOMOV
450 Scarborough Golf Club
Rd.
Toronto ON M1G 1H1

Roční předplatné:
Kanada \$ 61 CAD
USA \$ 83 USD
ostatní \$110 USD

KŘÍŽOVKA PRO VOLNOU CHVÍLI

POMŮCKA: AMBO, LAR., LORI	MUŽ SLAVÍČ JMENINY 16.11.	1. DÍL TAJENKY	INICIÁLY PROZAÍKA ROLLANDA	NĚMECKÁ TV STANICE	VŠEUCOS	VÝCHODNÍ ZEMĚ	4. DÍL TAJENKY	IRSKÁ REPUBLI- KÁNSKÁ ARMÁDA	
POLSKÁ ŘEKA PRAMENÍCÍ V ČR	O	D	R	A	AUSTRAL- SKÝ PAPOUŠEK	Z	O	R	I
JEDNOTKA TLAKU VZDUCHU	T	O	R	R	STÁTNÍ MAJETEK CITOSLOVCE ÚLEVY	E	R	A	R
INICIÁLY FOTBALISTY BAROŠE	M	B	D	E	DESÁTEK (HIST.) VÝHRA NA DVĚ ČÍSLA	E	C	I	M
ČERVENÉ A ZELENÉ ZBARVENÝ PAPOUŠEK	A	R	A	A	2. DÍL TAJ. ŠKOLNÍ SLAVÍČOSTNÍ SÍŇ	C	C	E	FÁZE SKOKU ŽENSKÉ JMÉNO
NOSNÍ NEBNÁZ	R	Y	Y	A	NA ONOM MÍSTĚ PRÁVA ODPORU	O	N	D	E
OCHIAMA NOHOU DRUŽKA BERANA	O	B	U	V	TRINITRO- TOLUEN PÁSOVÉ VOZIDLO	T	O	T	
PŘESTAT BOLET	O	B	O	L	MPZ PERU SPOJINICE BŘEHŮ ŘEKY	T	A		
ZVUK VYDÁVANÝ PFEM	V	R	A	A	NÁČELNÍK KOZÁKŮ PŘEUMĚKO- VANÝ SLOH	T	A	M	A
RUSKÝ ABSOLU- TISTICKÝ VLÁDCE	C	A	R	R	KLADNÁ ELEKTRODA KOLEM	A	N	O	D
STARO- ŘECKÝ AUTOR BAJEK	E	Z	O	P	ZN. PRO KUS POZNAVACÍ UDSKÁ ČINNOST	K	S	CITO- SLOVCE RACHOCENÍ BÝT NA NĚČEM KVŮL OCHRANĚ	
ZDRAVOTNĚ TELESNĚ POSTIŽENÝ (ZKR.)			ZELEZO DRUH GIBONA	K	TRKNUTÍ SLOVENSKÁ KOMERČNÍ TV STANICE	T	R	K	
PACHATEL TRESTNÉHO ČÍNU KRÁDEŽE	Z	L	O	D	100 M2 INICIÁLY ZPĚVÁKA DYLANA	A	R		
3. DÍL TAJENKY	T	A	K	E					
NEUŽÍTĚNÉ STRÁVIT (ČAS)	P	R	O	L		A	J	D	A

NOVÝ DOMOV - OBJEDNÁVKA PŘEDPLATNÉHO

O Věk do 60 let O nad 60 let O nad 70 let O nad 80 let

Nový odběratel O do 60 let O nad 60 let O nad 70 let O nad 80 let

Předplatné Nového domova \$

Dar tiskovému fondu MMI \$ Přikládám šek na \$

Jméno a příjmení

Adresa

Poštovní kód

Telefon

Email.....

Šek zaplatilo Isakového ne:
Nový domov, 450 Scarborough Golf Club Rd.
Scarborough M1G 1H1, ON

Roční předplatné: Kanada \$61 CAD, USA \$83 US, ostatní \$110 US

Za dary nad \$15 bude kanadským dárčům zaslán Charitable donation tax receipt. Děkujeme dárčům za jejich velkomyšlivosť.

Info: vera.toronto@gmail.com, cell 647.608.1713, redakce 416.439.9557

transat your vacation people
Holidays

EASTERN EUROPE - COACH TOURS

EARLY BOOKING PROMOTION

Book a Coach Tour 60 days or more before departure and save \$300 per couple!

UNESCO TREASURES

Discover Czech Republic along with 7 Unesco World Heritage Sites

9 DAYS, 7 NIGHTS -
12 MEALS - 7 HIGHLIGHTS
PRAGUE, CESKE BUDEJOVICE,
BRNO

\$1679
JUNE 17. + 565.61 TXS/FEES

CENTRAL EUROPE PAST AND PRESENT

Czech Republic, Germany Poland

16 DAYS, 14 NIGHTS -
22 MEALS - 12 HIGHLIGHTS
PRAGUE, OLOMOUC, BRNO,
WROCŁAW, KRAKOW,
DRESDEN & BERLIN

\$3239
JUNE 17. + 565.61 TXS/FEES

UNIGLOBE

blanka@premieregroup.com
dianab@premieregroup.com

MEMBER OF:
IATA TICO.ca CAA

1810380

BOOK NOW AND SAVE

NOVÝ DOMOV (647) 608 1713
web: www.masaryktown.ca
FB: masaryktown Toronto

BrouCzech - Golden Lager Beer

Enjoy this hand made Czech premium BrouCzech Lager Beer

- Prague Masaryktown Restaurant
450 Scarborough Golf Club Rd. Toronto
- The Golden Pheasant 905.781.9374
733 Lakeshore Rd. E Mississauga
- The Fiddler's Dell Bar & Grill, 781 Annette St., Toronto

Available in forty Ontario Beer Stores from Oshawa to St. Catharines. Also in Ottawa, Peterborough, Sudbury, Barrie, Collingwood, Kitchener/Waterloo, Brantford, London, Windsor and surrounding areas.

Find your beer store at www.thebeerstore.ca/beers/brouczech-premium-lager and click "View Locations" www.novopackepivo.cz

**Price for a six-pack in 2014 reduced by 13%
24 bottles by another 9% !**

INTERNATIONAL TRAVEL provides travel service

to individuals, groups and corporations within Canada as well as to the United States, Europe and the World. Our services include consulting and booking of flights, cruises, hotels, all-inclusive packages, travel medical insurance, car rentals.

We are introducing a new service via Polimex:
SENDING PARCELS TO SLOVAKIA AND CZECH REPUBLIC
Surprise your loved ones overseas with a gift from Canada and save money on postage: **Example of market price:**
3 kg parcel, dimensions: 35 cm x 35cm x 35cm:
Canada Post - \$ 95.92 TNT courier - \$132.69
Polimex - \$ 2.99 per kg + \$20 fee = 28.97
Follow us on Facebook: www.facebook.com/intltravel
Tel: (416)922-7775 or 1-877-922-8775 cell (416) 939-6118
email: agatha@intertravel.ca web www.intertravel.ca

Please note our new address: 600 Sherbourne St., suite # 301, Toronto Ontario M4X 1W4 (across the street of Sherbourne Subway Station).
Very convenient location with subway access or parking behind the building.

**Travel with confidence,
Travel with us!**

TICO Registration # 50016556

LOOKING FOR A MATURE CZECH FEMALE

live-in, full time or part time caregiver, for two 89 years young Czech/Canadian couple who are still of sound mind and physically active. Mostly for company, help in the kitchen, cleaning and laundry. Car would be an asset. Location Richmond Hill, Bayview/Hwy 7, Toronto, Ontario area. For enquiries please contact

GEORGE (416)414-1950 or email rosehillone@rogers.com

Online Czech-books.com vydal katalog knih s velkými slevami.
Zájemcům ho pošle zdarma i poštou, volejte toll free: 1 [877 370 1015](tel:8773701015) nebo mail@czech-books.com.

**Restaurant Praha
na Masaryktownu**
tradiční česká, kanadská i eurokuchyně,
svatby,
nedělní obedy, příležitostná a rodinná
setkání, recepce

ST-ČT 17.00-22.00 PÁ 17.00-23.00
SO 12.00-22.00 NE 12.00(14.00)-22.00

volejte 416.289 0283

450 Scarborough Golf Club Rd. Toronto

